

Život Cirkvi

Ročník 20

6/2013

Benedikt XVI. pozval rehoľníkov vstúpiť naplno do „brány viery“

Otužilci v ľadovej vode

Prednedávnom som videla istú galériu fotografií s názvom „Hlava dolu“. Išlo o zábery ľudí s mobilom v rukách. Nevedeli, že sú fotografovaní. Netelefonovali. Kráčali po ulici, stáli uprostred regálov v nákupných centrách, na zastávkach a písali sms-ky alebo si prezerali e-mail. S hlavou dolu.

Nechcem hovoriť o závislosti na prostriedkoch komunikácie či iných vymoženostiach doby. Skôr ma zaujali dva svety, ktoré akoby v tom istom momente jestvovali v tej istej realite. Postoj hlavy dolu môže vyjadrovať rôzne skutočnosti. Negatívne, ako únik, nezáujem, sebestačnosť, egoizmus. Môže byť i gestom záujmu o niekoho, kto je na druhej strane, komu prejavujeme lásku, o koho sa staráme, či kto sa zaujíma o nás.

Autor fotografií to zaujímavovo vystihol. Svet, ktorý je okolo človeka, čo takto komunikuje a svet, v ktorom je tento človek momentálne ponorený. Celý postoj „hlavy dolu“. Svet okolo človeka akoby utekal svojím tempom. Svet v človeku ide iným smerom a rieši niečo iné. Dve reality. Je to zaujímavé. Priznám sa, že si to teraz na ľudoch i viac všímam.

Pamätám si na čas, keď sme o takomto spôsobe komunikácie ani nechyzovali. Pred pár desaťročiami sme mali doma pevnú linku a boli sme radi, že ju vôbec máme. Na veci sa čakalo. Čakalo sa na príchody ľudí, čas bol integrovanejší, spôsoby riešenia vecí jednoduchšie a pomalšie. Ľudia neboli takí uponáhľaní. Samozrejme, boli iné starosti. Spôsob života bol však menej hektický a viac blízky prirodzenosti človeka.

Pred pár dňami mi jeden známy s úžasom v hlase hovoril o stretnutí so sestrami Matky Terezy z Kalkaty. Po vymenovaní a vyrozprávaní toho, aké povzbudenie prostredníctvom nich získal, poznamenal, že keď si od nich na koniec pýtal e-mailovú adresu, odpovedali, že počítač nemajú. Keď pýtal číslo mobilu, odvetili, že ani mobily nevlástnia. „Neuveriteľné“, vravel, „ako je možné v našom čase takto žiť!“ Potom však dodal, že si nevie sestry Matky Terezy inak ani predstaviť, „veď ony sú vo svojej charizme práve týmto spôsobom identické“.

Výdobytky technického pokroku môžu neodškriepiteľne skvalitniť život človeka. Aj prepojením dvoch realít či vedomím zosúladením vnútorného sveta so svetom vonkajším. Isteže, vedomé prežívanie reality na vlastnej

koži nie je veľakrát jednoduché. Naplno sa postaviť tvárou v tvár ťažkostiam, námahe, neúspechu či unavujúcej všednosti môže vyľakať a vyvolať odstup či túžbu uniknúť. Ešte náročnejšie to býva v prípade odporu či iného názoru okolia či dokonca spoločnosti a kultúry, ktorej sme súčasťou. Táto situácia však môže fungovať ako v prípade otužilcov, ktorí sa kúpu v ľadovej vode. Prvý kontakt s jej realitou je šokujúci, nepríjemný, po chvíli však hrejivo rozprúdi krv po celom tele a človek sa cíti ako znovuzrodený. Toto je príjemná odmena pre toho, kto neušiel od nepríjemnej reality, ale do nej vstúpil a zaujal postoj. Jasný so snahou o jeho dokázateľnosť pred sebou i pred ostatnými.

V tejto súvislosti mi prichádza na um, že sme v Roku viery. Už štyri mesiace. Všimli ste si? Benedikt XVI., ktorý ho Cirkvi venoval, vedome a jasne ponúka v tomto čase spôsoby prepojenia našej vnútornej reality kresťanov s vonkajšou realitou sveta a naopak, takým spôsobom, aby sme mohli byť nástrojmi premeny a ohlasovania.

Pri plnom uvedomovaní si rozdielov, ťažkostí, odporu, výziev prichádzajúcich z vonkajšej strany, povzbudzuje k odvahe a uisťuje o radostnej istote našej cesty. Spomína Abraháma ako vzor človeka, ktorý kráča vo viere, osamelý, ako cudzinec, bez majetku, ktorému akoby sa nič z ľudského hľadiska nedarilo, dlhý čas bez potomstva, stretávajúceho sa so skutočnosťami, ktoré by mu chceli ponúknuť ľahšie riešenia. Používa však vieru, kráča v nej, ale nevidí jej ovocie, jej akési ľudské vysvetlenie. Má však oči viery, ktoré, ako vraví Sv. Otec, „majú schopnosť vidieť neviditeľné a srdce veriaceho, ktoré môže dúfať proti všetkej nádeji. Vo viere vie rozpoznať Božie požehnanie, ktoré ide ponad každé zdanie, dôverujúc v Božiu prítomnosť i vtedy, keď sa jeho cesty javia tajomné.“

V tejto vízii môžu vnútorná realita kresťana a vonkajšia realita sveta nájsť prepojenie a dopracovať sa k tomu, aby tá prvá – ak je dost silná a pevná – premieňala druhú. Alebo, aby sa tá druhá – náročná a vyzývavá – premenila na nástroj posilnenia tej prvej. Tak sa môžeme stať otužilcami v ľadovej vode, schopnými priniesť nový pohľad na realitu a do reality – premieňajúci z vnútra, z hĺbky, spôsobom možno nepochopiteľným, len zdanlivo slabým a neúspešným, ale celkom určite pôsobiacim a istým.

RV, sr. Agnes Jenčíkovej CJ

Autobiografia Mehmeta Aliho Agcu v talianskych kníhkupectvách

Vatikán 4. februára (RV) - V talianskych kníhkupectvách sa objavila nová autobiografia Mehmeta Aliho Agcu, tureckého atentátnika, ktorý sa v máji 1981 pokúsil zavraždiť Jána Pavla II., s názvom *Sľúbili mi raj - Mój život a pravda o atentáte na pápeža*. Obsah novej publikácie riaditeľ Tlačového strediska Svätej stolice P. Federico Lombardi spochybňuje. Agca v januári 2010 dosiahol slobodu a poprel fanatizmus islamského nacifašizmu. V knihe prehovoril o rozhovore s Jánom Pavlom II. počas jeho návštevy vo väznici Rebibbia 27. decembra 1983. Pápež sa ho vtedy opýtal na meno objednávateľa vraždy, pričom sľúbil, že si tajomstvo nechá pre seba. Hovorca Svätej stolice prediskutoval obsah knihy s viacerými osobnosťami Vatikánu. Kategoricky popiera viacero tvrdení, predovšetkým to, že by Ján Pavol II. poslal atentátnikovi list, v ktorom ho vyzýva ku konvertovaniu a neguje aj to, že by sa v minulosti snahy moslimských fundamentalistov oslobodiť Agcu spájali so zmiznutím mladej Talianky Emanuely Orlandiovej. -mf-

Benedikt XVI. rehoľníkov pozval vstúpiť naplno do „brány viery“

Vatikán 2. februára (RV) - Sviatok Obetovania Pána, ľudovo nazývaný Hromnice, má tradične hlboký vzťah k zasvätenému, teda rehoľnému životu a bl. Ján Pavol II. preto ustanovil tento liturgický sviatok za Svetový deň zasväteného života. Zástupy rehoľníkov a rehoľníčok preto tiež dnes zaplnili Baziliku sv. Petra, aby si v prítomnosti Kristovho nástupcu pripomenuli svoje zasvätenie. Benedikt XVI. vo svojej homílii vysvetlil udalosť, ktorá je obsahom tohto liturgického sviatku a jeho spojitosť s témou rehoľného stavu. Svätú omšu koncebroval aj prefekt Kongregácie pre inštitúty zasväteného života a spoločnosti

apostolského života kardinál João Braz de Aviz či niektorí členovia kongregácie. Slávnosť sa začala procesiou 50 zasvätených, ako znak rôznorodosti služieb, ich vyjadrení a univerzality zasväteného života. Zúčastnili sa na nej zástupcovia všetkých foriem zasväteného života z rôznych kontinentov. Každý niesol zapálenú sviečku ako symbol Krista, svetla sveta a na znak výzvy, aby bol zasvätený život svetlom pre svet. Deň venovaný zasvätenému životu slávi Cirkev od roku 1997 na podnet blahoslaveného Jána Pavla II. Jeho cieľom je reagovať na potreby vzdávať Bohu vďaka za tento stav života, ako aj cennou príležitosťou pre všetkých zasvätených obnoviť svoj záväzok sebadarovania sa Pánovi.

Práve rehoľníkom a rehoľníckam adresoval Svätý Otec v rámci Roku viery tri pozvánky „k plnému vstupu do brány viery“. V prvom rade ich pozval k tomu, aby živili svoju vieru do takej miery, že bude osvecovať ich povolanie. Na druhom mieste ich pozval k takej viere, ktorá dokáže rozpoznať múdrosť slabosti. Nakoniec ich pozval obnoviť si vieru, ktorá ich urobí pútnikmi do budúcnosti.

Drahí bratia a sestry,

sv. Lukáš vo svojom rozprávaní o Ježišom detstve zdôrazňuje Máriinu a Jozefovu vernosť Pánovmu zákonu. V hlbokej nábožnosti vykonávajú všetko, čo je predpísané po narodení prvorođeného syna. Ide o dva veľmi starodávne predpisy. Jeden sa týka matky a druhý novonarodeného dieťaťa. Pre ženu je predpísané, aby sa nezúčastňovala na liturgických obradoch počas štyridsiatich dní, po ktorých prinesie dvojité obetu: baránka na zápalnú obetu a hrdličku alebo holuba za hriech. Ak je však žena chudobná, môže obetovať dve hrdličky alebo dva holúbky (porov. Lv 12,1-8). Sv. Lukáš upresňuje,

že Mária s Jozefom priniesli obeť chudobných (porov. 2,24), aby pripomenul, že Ježiš pochádza z jednoduchej, pokornej, ale veľmi veriacej rodiny. Táto rodina patrí k chudobným Izraela, ktorí tvoria skutočný Boží ľud.

Za prvorođeného syna, ktorý podľa Mojžišovho zákona prináleží Bohu, bolo predpísané výkupné päť šeklov, ktoré bolo potrebné odovzdať akémukoľvek kňazovi. Bola to neustála pripomienka východu z Egypta, keď Boh uchránil Hebrejských prvorođených (porov. Ex 13,11-16).

Je dôležité všimnúť si, že kvôli týmto dvom úkonom – očisteniu matky a výkupnému za syna – nebolo potreb-

né ísť do Chrámu. Avšak Mária s Jozefom chcú všetko uskutočniť v Jeruzaleme a sv. Lukáš nám ukazuje, ako sa celá scéna zameriava na Chrám. Zameriava sa na Ježiša, ktorý do neho vstupuje. Prostredníctvom zákonných predpisov sa táto udalosť stane dôležitou kvôli niečomu inému - kvôli „obetovaniu“ Pána v Božom chráme, čo znamená obetovanie syna Najvyššieho Otcovi, ktorý ho poslal (porov. Lk 1,32.35).

Toto rozprávanie evanjelistu Lukáša sa prepája so slovami proroka Malachiáša, ktoré sme počuli na začiatku prvého čítania: „Hľa, ja pošlem svojho anjela a pripraví predou mnou cestu. I zaraz príde do svojho chrámu Panovník, ktorého vy hľadáte, a anjel zmluvy, ktorého si žiadate. Hľa, príde, hovorí Pán zástupcov (...) a vyčistí synov Léviho... takže budú prinášať Pánovi obety v spravodlivosti.“ (3,1.3). Evidentne sa tu nehovorí o dieťati, ale tieto slová sa predsa len naplňajú v Ježišovi, pretože vďaka viere svojich rodičov bol „hned“ prinesený do Chrámu. V čine jeho „obetovania“ Bohu Otcovi sa jasne prejavuje téma obety a kňazstva ako v úryvku z proroka. Chlapec Ježiš, ktorý je hned obetovaný v Chráme je ten istý, ktorý raz, keď dospeje, vyčistí Chrám (porov. Jn 2,13-22; Mk 11,15,19) a predovšetkým sa sám stane obetou a veľkňazom Nového zákona.

Toto je rovnaká perspektíva Listu Hebrejom, ktorého úryvok sme počuli v Druhom čítaní, ale v ňom je téma nového kňazstva ešte zvýraznená. Kňazstvo – to, ktoré zaviedol Ježiš – je bytostné: „A pretože sám prešiel skúškou utrpenia, môže pomáhať tým, ktorí sú skúšaní“ (Hebr 2,18). Dostávame sa tak i k téme utrpenia, veľmi zdôraznenej v evanjeliovom úryvku, keď Simeon vyslovuje svoje proroctvo o Dieťati a jeho Matke: „On je ustanovený na pád a na povstanie pre mnohých

v Izraeli a na znamenie, ktorému budú odporovať, - a tvoju vlastnú dušu prenikne meč -, aby vyšlo najavo zmysľanie mnohých srdc.“ (Lk 2,34-35). „Spása“, ktorú Ježiš prináša svojmu ľudu, a ktorú vteluje v sebe samom, prechádza skrze kríž, skrze násilnú smrť, ktorú on premôže a premení obetovaním svojho života z lásky. Túto obetu naznačuje už obetovanie v Chráme. Uvedené gesto vychádza zo starozákonnej tradície, vnútorne je však sprevádzané plnosťou viery a lásky, ktorá sa uskutočnila v plnosti časov v prítomnosti Boha a jeho Svätého Ducha v Ježišovi. V skutočnosti je Duch prítomný v celej scéne Ježišovho obetovania v Chráme, osobitne v Simeonovej postave, ale aj postave Anny. Je to Duch „Paraklitus“, ktorý prináša „potešenie“ Izraelu a vedie kroky a srdcia tých, ktorí ho očakávajú. Tento Duch vnuká slová Simeonovi a Anne, slová požehnaní, oslavy Boha a viery v jeho Pomazaného, ako i podakovania, pretože konečne môžu naše oči vidieť a naše ruky sa môžu dotýkať „jeho spásy“ (porov. 2,30).

„Svetlo na osvietenie pohanov a slávu Izraela, tvojho ľudu.“ (2,32): Takto Simeon označuje Pánovho Mesiáša v závere svojho hymnu požehnaní. Téma svetla, ktorú odráža prvá a druhá pieseň o Pánovom Služobníkovi v Deuterozaiášovi (porov. Iz 42,6; 49,6) je mocným spôsobom prítomná v tejto liturgii. Začala sa pôsobivou procesiou, na ktorej sa zúčastnili tu prítomní generálni predstavení a predstavené inštitútov zasväteného života, pri ktorej niesli zapálené sviece. Tento znak, osobitný v tradícii dnešnej liturgickej slávnosti, je veľmi výrazný. Prezentyje krásu a hodnotu zasväteného života ako odrazu Kristovho svetla. Je znakom pripomínajúcim Máriin vstup do Chrámu. Panna Mária, zasvätená v najplnšom zmysle slova, niesla v rukách samotné Svetlo, Vtelené slovo, ktoré prišlo, aby ožiarilo temnoty sveta Božou láskou.

Drahí zasvätení bratia a sestry, všetci ste boli symbolicky prítomní na tejto púti, ktorá v Roku viery ešte viac zdôrazňuje vašu prítomnosť v Cirkvi, aby ste boli upevnení vo viere a obnovili svoje sebadarovanie Bohu. Srdečne pozdravujem každého z vás i vaše inštitúty a ďakujem vám, že ste prišli. V Kristovom svetle spolupracujete - mnohými charizmami kontemplatívneho a apoštolského života - na živote a poslaní Cirkvi vo svete. V tomto duchu vďačnosti a spoločenstva sa chcem na vás obrátiť s troma pozvaniami, aby ste tak mohli naplno vstúpiť do „brány viery“, ktorá je pre nás vždy otvorená (porov. Apošt. list Porta fidei, 1).

V prvom rade vás pozývam, aby ste živili vieru do takej miery, že bude osvecovať vaše povolanie. Pozývam vás, aby ste si pripomínali – ako na vnútornej púti – „prvotnú lásku“, s ktorou Pán Ježiš Kristus zahrial vaše srdce, nie však s nostalgiou, ale aby ste tento plameň rozduchávali. Preto je dôležité ostávať s ním v tichu a adorácii a takto nanovo vzbudiť vôľu a radosť zdieľať svoj život, rozhodnutia, poslušnosť viery, blahoslavenstvo chudobných a radikálnosť lásky. Vždy, vychádzajúc z tohto stretnutia lásky, zanecháte všetko, aby ste ostali s ním

a, ako on, dávali sa do služby Bohu a bratom (porov. Apošt. ex. Vita consecrata, 1).

Na druhom mieste vás pozývam k takej viere, ktorá dokáže rozpoznať múdrosť slabosti. V radoostiach a starostiach našich čias, ktoré nám dávajú pocítiť tvrdosť a ťažkosť kríža, nepochybujte o tom, že Kristovo kenosis je už Veľkonočným víťazstvom. Práve v ľudských ohraničeniach a slabostiach sme povolani žiť pripodobnenie sa Kristovi, takým úplným úsilím, ktoré anticipuje – v miere dosiahnuteľnej v čase – eschatologickú dokonalosť (ibid., 16). V kultúrach charakterizovaných úspechom a výkonom, sa váš život poznačený „menšinou“ a slabosťou malých, empatiou s tými, čo nemajú hlas, stáva evanjeliovým znakom protirečenia.

Nakoniec vás pozývam obnoviť si vieru, ktorá vás urobí pútnikmi do budúcnosti. Zsvätený život je vo svojej povahe putovaním ducha pri hľadaní Tváre, ktorá sa raz ukazuje a inokedy sa zahaľuje: „Faciem tuam, Domine, requiram“ – Pane, ja hľadám tvoju tvár (Ž 27,8). Toto nech je ustavičnou túžbou vášho srdca, základným kritériom, ktoré vedie vaše putovanie či už v malých každodenných udalostiach alebo dôležitých rozhodnutiach. Nepridávajte sa k tým, ktorí prorokujú skazu alebo nezmysel zasväteného života v Cirkvi našich dní. Skôr sa oblečte do Krista a pripašajte si zbrane svetla – ako vyzýva sv. Pavol (porov. Rim 13, 11-14) – a buďte bdeli a pozorní. Sv. Chromácus z Aquilei píše: „Vzdial’ od nás Pane toto nebezpečenstvo, aby sme sa nikdy nenechali zmoriť snom nevernosti; ale daruj nám svoju milosť a milosrdenstvo, aby sme boli vždy bdeli vo vernosti Jemu. Naša vernosť totiž môže bdiť v Kristovi“ (Sermon 32,4).

Drahí bratia a sestry, radosť zo zasväteného života nevyhnutne prechádza skrze účasť na Kristovom kríži. Tak tomu bolo aj u Panny Márie. Trpela v srdci, ktoré je celkom zjednotené so srdcom Božieho syna, prebodnutým z lásky. Z tejto rany vychádza Božie svetlo. Rovnako z utrpení, obetí, z darovania seba samých, ktoré zasvätení žijú z lásky k Bohu a bližným, vychádza to isté svetlo, ktoré evanjelizuje národy. V dnešný sviatok želim osobitne vám, zasvätení, aby váš život mal vždy príchut’ evanjeliovej parúzie (Druhého Ježišovho príchodu), aby ste žili, svedčili, ohlasovali a vyžarovali Dobrú zvesť ako Slovo pravdy (porov. Porta fidei, 6).

Preložil: Jozef Šofranko/ foto Peter Zimen

Pri príležitosti Dňa zasväteného života tweet Benedikta XVI.

Vatikán 2. februára (RV) - Benedikt XVI. poslal pri príležitosti Dňa zasväteného života posolstvo rehoľníkom a rehoľníckam prostredníctvom sociálnej siete Twitter. „S láskou dnes myslím na každú rehoľníčku a rehoľníka - kiež môžete vždy verne nasledovať Krista v chudobe, čistote a poslušnosti,“ napísal Svätý Otec vo svojej krátkej správe. RV CZ

Pred Anjel Pána o predsudkoch, ktoré bránia hľadať pravdu

Vatikán 3. februára (RV) - Aj v dnešnú nedeľu sa za príjemného slnečného počasia zišli pútnici z celého sveta na Námestí sv. Petra vo Vatikáne, aby sa spolu s Benediktom XVI. pomodlili poludňajšiu modlitbu Anjel Pána. Ešte pred samotnou modlitbou Svätý Otec vo svojom krátkom príhovore hovoril o predsudkoch, ktoré človekovi bránia hľadať skutočnú pravdu.

„Drahí bratia a sestry, dnešné evanjelium – úryvok zo štvrtej kapitoly sv. Lukáša – je pokračovaním toho, ktoré sme počuli minulú nedeľu. Stále sa nachádzame v nazaretskej synagóge, v mestečku, kde Ježiš vyrástol a kde všetci poznajú jeho i celú jeho rodinu. Ježiš sa po určitom čase, ako odišiel vrátil späť, ale zmenený. Počas sobotnej liturgie číta Izaiášovo proroctvo o Mesiášovi a hovorí, že sa naplnilo, zdôrazňujúc, že sa toto slovo vzťahuje na neho. Jeho počínanie vyvádza Nazaretčanov z miery. Na jednej strane „všetci mu prisviďčali a divili sa milým slovám, čo vychádzali z jeho úst“ (Lk 4,22) a sv. Marek dodáva, že mnohí hovorili: „Skade to má tento? Aká to múdrosť, ktorej sa mu dostalo, a zázraky, čo sa dejú jeho rukami?!“ (6,2). Na strane druhej ho jeho spolurodáci poznajú príliš dobre: „Je jedným z nás – hovoria –, jeho tvrdenia nie sú ničím iným ako namyslenosťou“ (L'infanzia di Gesù, 11). „Vari to nie je Jozefov syn?“ (Lk 4,22), inými slovami: čo chce dokázať akýsi tesár z Nazareta?

Práve preto, že Ježiš vníma tento odmietavý postoj, ako to vyjadruje i príslovie „žiaden prorok nie je vítaný vo svojej vlasti“, obracia sa na ľudí v synagóge slovami, ktoré znejú ako provokácia. Hovorí o dvoch zázrakoch, ktoré urobili dvaja veľkí proroci Eliáš a Elizeus v pro-

spech nežidov, aby ukázal, že veľakrát je viac viery mimo Izraela. Všetci zrazu reagujú rovnako: postavia sa a vyženú ho von, aby ho zhodili zo skaly. Ale on s úplným pokojom prejde pomedzi rozvášnený zástup a odchádza. Akosi spontánne sa vynára otázka: Prečo chcel Ježiš vyprovokovať toto rozdelenie? Spočiatku ním boli ľudia očarení a možno by dosiahol nejaký konsenzus... Odpoveď je však v tomto: Ježiš neprišiel, aby hľadal nejaký konsenzus s ľuďmi, ale – ako povie Pilátovi na konci –, aby „vydal svedectvo pravde“ (Jn 18,37). Skutočný prorok poslúcha iba Boha a nikoho iného a dáva sa do služby pravde, pripravený zaplatiť osobne. Je pravda, že Ježiš je prorokom lásky, ale aj láska má svoju pravdu.

Dokonca láska a pravda sú dva názvy tej istej skutočnosti, sú to dve mená jedného Boha. V dnešnej liturgii zaznievajú aj slová sv. Pavla: „Láska... nezávidí, nevyvíja sa, nevystatuje sa, nie je nehanebná, nie je sebecká, nerozčuluje sa, nemyslí na zlé, neteší sa z nepravosti, ale raduje sa z pravdy“ (1 Kor 13,4-6). Veriť v Boha znamená odmietnuť vlastné predsudky a prijať konkrétnu podobu, v akej sa on zjavil: človek Ježiš z Nazareta. Tento spôsob nás privedie k tomu, že ho spoznáme a budeme mu slúžiť v iných.

V tomto je očarujúci Máriin postoj. Kto by mohol byť bližší Ježišovmu človečenstvu? Ona sa nad ním nikdy nepohoršovala, tak, ako spolurodáci z Nazareta. Zachovávala tajomstvo v srdci a vedela ho vždy viac nanovo prijímať na ceste viery až do chvíle noci kríža a plného svetla vzkriesenia. Nech nám Panna Mária pomôže kráčať s vernosťou a radosťou po tejto ceste.

-js-/snímka Peter Zimen

Svätý Otec s členmi Bratstva sv. Karola Boromejského

Vatikán 8. februára (RV) - Po skončení generálnej audiencie prijal Benedikt XVI. skupinku členov kňazského misijného Bratstva sv. Karola Boromejského na čele s jeho predstaveným don Paolom Sottopietrom. Spomínané bratstvo je kňazskou vetvou talianskeho katolíckeho hnutia Comunione e liberazione, s ktorého zosnulým zakladateľom donom Giussanim spojilo pápeža dlhoročné priateľstvo. Súčasný predstavený tohto hnutia don Julian Carrón bol na stretnutí s pápežom tiež prítomný. Osemnásť kňazov pôsobiacich v misiách na piatich kontinentoch oslovil Benedikt XVI. v improvizovanom príhovore: „Raz som mal tu česť tiež udeliť kňazské svätenie niekoľkým z vás a zakúsiť tak rast

nového kňazského bratstva pôsobiaceho v duchu svätého Karola Boromejského, ktorý stále zostáva veľkým vzorom Pastiera, ktorý je skutočne podnecovaný Kristovou láskou, hľadá maličkých, má ich rád a tak naozaj vytvára vieru a umožňuje Cirkvi, aby rástla. Teraz je vaše bratstvo veľké a prílív povolání je zreteľným znamením. Nevyhnutné je ale tiež, aby sme otvorene sprevádzali, viedli a pomáhali tým povolaniam dozrieť. Výchova je základom pre šírenie pravdy a rastu v našom bytí Božími deťmi a bratmi Ježiša Krista,“ povedal Benedikt XVI. niekoľkým členom kňazského bratstva, ktoré bolo založené v roku 1985. Dnes má 41 komunit na piatich svetadieloch. Jedna z nich pôsobí tiež v Prahe. **RV CZ**

Benedikt XVI. v katechéze o Bohu ako pôvodcovi ľudského života a stvorenstva

Vatikán 6. februára (RV) - O Bohu ako o pôvodcovi ľudského života a stvorenstva a osobitnom vzťahu s človekom hovoril Benedikt XVI. vo svojej katechéze počas generálnej audiencie v Aule Pavla VI. Pokračoval tak vo svojich úvahách nad prvými slovami Kréda.

„Drahí bratia a sestry,

Krédo, ktoré začína definujúc Boha ako „Otca všemohúceho“, ako sme o tom uvažovali minulý týždeň, ďalej pridáva, že je „Stvoriteľom neba i zeme“, prevezmúc tak vyjadrenie úvodných stránok Biblie. V prvej verši Svätého písma čítame: „Na počiatku stvoril Boh nebo a zem“ (Gn 1,1): čo znamená, že Boh je počiatkom všetkého a v nádhre stvorenia sa prejavuje všemohúcnosť Otca, ktorý nás miluje. Boh sa v diele stvorenia prejavuje ako Otec, nakoľko je pôvodcom života a v tvorení ukazuje svoju všemohúcnosť. Obrazy, ktoré používa Sväté písmo, sú v tejto súvislosti veľmi pôsobivé (porov. Iz 40,12; 45,18; 48,13; Ž 104,2,5; 135,7; Prís 8, 27-29; Job 38-39). On, dobrý a mocný Otec, sa stará o to, čo stvoril s láskou a vernosťou, ako opakujú žalmi (porov. Ž 57,11; 108,5; 36,6). Takto sa stvorenie stáva miestom poznania a uznania Pánovej všemohúcnosti a dobroty a je výzvou pre nás veriacich, aby sme ho ohlasovali ako Stvoriteľa. „Vierou“ – píše autor listu Hebrejom – „chápeme, že Božie slovo stvárnilo svety tak, že z neviditeľného povstalo viditeľné“ (11,3). Viera v sebe zahŕňa schopnosť uznať neviditeľné rozpoznaním jeho stôp vo viditeľnom svete. Veriaci človek môže čítať vo veľkej knihe prírody a pochopiť jej reč (porov. Ž 19,2-5). Vesmír hovorí o Bohu (porov. Rim 1,19-20), je však potrebné jeho slovo zjavenia, ktoré vzbudí vieru, aby človek mohol dosiahnuť plné poznanie skutočnosti Boha ako Stvoriteľa a Otca. Ľudský rozum sa môže oprieť o Sväté písmo, aby vo svetle viery našiel kľúč k interpretácii pochopenia sveta. Osobitné miesto v tejto súvislosti zaujíma kniha Genezis, jej prvá kapitola, so slávnostným predstavením stvoriteľského diela počas šiestich dní. Za šesť dní Boh tvorí a naplňa svoje dielo a v siedmy deň, v sobotu, zanecháva činnosť a odpocíva. Deň slobody, deň spoločenstva s Bohom. Týmto obrazom nám kniha Genezis naznačuje, že prvou Božou myšlienkou bolo nájsť lásku, ktorá bude odpovedať na jeho lásku. Druhá myšlienka bola venovaná stvoreniu hmotného sveta, do ktorého túto lásku umiestni, kde vloží stvorenia, čo mu v slobode odpovedia. Štruktúra textu je teda prerušovaná niekoľkými významnými opakovaniami. Napríklad, šesťkrát sa opakuje fráza: „Boh videl, že je to dobré“ (vv.4.10.12.18.21.25). Na záver, siedmy raz, po stvorení človeka, dodáva: „Boh videl všetko, čo urobil, a hľa, bolo to veľmi dobré“ (v.31). Všetko, čo Boh tvorí je krásne a dobré, preniknuté múdrosťou a láskou. Úkonom stvorenia Boh vnáša poriadok, prináša harmóniu a krásu. Z rozprávania knihy Genezis sa ďalej dozvedáme, že Boh tvorí svojím slovom: desaťkrát

čítame v texte výraz „Boh povedal“ (vv. 3.6.9.11.14.20 .24.26.28.29). Je to slovo, Boží Logos, pôvodca sveta. Výrazom „Boh povedal“ sa tak stalo, aby sa zdôraznila účinná moc Božieho slova. Takto spieva i žalmista: „Pánovým slovom povstali nebesia a dychom jeho úst všetky ich voje... lebo on riekol a stalo sa, on rozkázal a všetko bolo stvorené (33,6.9). Život sa rodí, svet povstáva, pretože všetko poslúcha Božie slovo.

Naša dnešná otázka znie: má ešte význam hovoriť v našom čase vedy a techniky o stvorení? Ako máme rozumieť rozprávaniu knihy Genezis? Úlohou Biblie nie je byť manuálom prírodných vied. Naopak, umožňuje nám pochopiť autentickú a hlbokú pravdu o veciach. Základná pravda v rozprávaniach knihy Genezis pozostáva v skutočnosti, že svet nie je akýmsi zhlukom navzájom pôsobiacich síl, ale má svoj počiatok a stabilitu v Logose, vo večnej Božej myšli, ktorá neprestajne udržiava vesmír. Z tejto myšle, od stvoriteľského Ducha, vychádza plán so svetom. Je dôležité veriť, že je základom všetkého, osvecuje každý aspekt jestvovania a naplňa odvahou čeliť úskaliam života s dôverou a nádejou. Sväté písmo nám hovorí o pôvode bytia, sveta, o našom pôvode, ktorý nie je iracionálny, ale vychádza z lásky a slobody. Akoby jestvovali dve alternatívy: priorita iracionálneho a nevyhnutnosti alebo prvenstvo rozumu, slobody a lásky. My sa prikláňame k tej druhej možnosti.

Pár slovami by som sa chcel zastaviť pri vrchole celého stvorenia: pri mužovi a žene, pri človeku, jedinom „schopnom poznať a milovať svojho Stvoriteľa“ (past. Konšt. Gaudium et spes, 12). Žalmista, hľadiac na nebesia, sa pýta: „Keď hľadím na nebesia, dielo tvojich rúk, na mesiac a na hviezdy, ktoré si ty stvoril: čože je človek, že ňaj pamätáš, a syn človeka, že sa ho ujímaš?“ (8,4-5). Človek, stvorený z Božej lásky, je malý v porovnaní s nekonečným univerzom. Mnohokrát, hľadiac uchvátení na nekonečnú oblohu, si i my uvedomujeme našu ohraňičenosť. V človeku prebýva tento paradox: naša malosť a pomínutelnosť jestvujú spolu s veľkosťou, ktorú do nás vložila Božia láska.

Rozprávania o stvorení v knihe Genezis nás uvádzajú do tohto tajomného prostredia a pomáhajú nám pochopiť Boží plán s človekom. Predovšetkým potvrdzujú, že Boh vytvoril človeka z prachu zeme (porov. Gn 2,7). To znamená, že nie sme Bohom, že sme sa nestvorili sami, sme hlina. Znamená to však i skutočnosť, že Božím stvoriteľským dielom pochádzame z dobrej zeme. K tomu sa pridáva ďalšie základné tvrdenie: všetci ľudia sú prachom, a táto danosť ide ponad kultúrne a historické rozdiely, ponad každú spoločenskú odlišnosť. Sme jediným ľudstvom vytvoreným z jedinej Božej zeme. Je tu i ďalší prvok: Boh dal človeku počiatok vdýchnutím dychu života do tela vytvoreného zo zeme (porov. Gn 2,7). Človek je stvorený na obraz

a podobu Boha (porov. Gn 1,26-27). Všetci v sebe nosíme Boží oživujúci dych a každý ľudský život, ako nám hovorí Biblia, je pod Božou zvláštnou ochranou. Toto je najhlbším dôvodom nedotknuteľnosti ľudskej dôstojnosti pred každým pokušením hodnotiť človeka podľa utilitaristických kritérií a moci. Byť na Boží obraz a podobu privádza človeka k tomu, aby sa neuzatváral sám do seba, ale bol v bytostnom spojení s Bohom. V prvých kapitolách knihy Genezis nachádzame dva výrečné obrazy: záhradu so stromom poznania dobra a zla a obraz hada (porov. 2,15-17; 3,1-5). Záhrada predstavuje prostredie, do ktorého Boh človeka umiestnil. Nestvoril ho do divokého lesa, ale na miesto, ktoré chráni, živí a ponúka útočisko. Preto má človek vnímať svet nie ako majetok, ktorý treba vyplieniť a využiť, ale ako dar Stvoriteľa, znak jeho spasiteľnej vôle, dobro, ktoré má zveľaďovať a chrániť, aby rástlo a rozvíjalo sa v úcte, v harmónii, podľa rytmu a logiky, podľa Božieho plánu (Gn 2,8-15).

Had je postavou vychádzajúcou z východných kultov plodnosti, ktoré priťahovali Izrael a predstavovali neprestajné pokušenie opustiť tajomnú zmluvu s Bohom. V tomto svetle Sväté písmo hovorí o pokušení, ktoré doľahlo na Adama a Evu a stalo sa jadrom hriechu. Čo v skutočnosti had hovorí? Nepopiera Boha, ale podsúva ľstivú otázku: „Naozaj povedal Boh: „Nesmiete jesť z nijakého rajského stromu?““ (Gn 3,1). Týmto spôsobom had vzbudzuje zdanie, že zmluva s Bohom je akási reťaz, ktorá zväzuje, oberá o slobodu a o nádherné a vzácne skutočnosti života. Vzniká pokušenie vytvoriť si vlastný svet, nerešpektovať ohraničenia stvoreného bytia, hranice dobra, zla a morálky. Závislosť na láske Boha stvoriteľa je v spektre tohto pokušenia vnímaná ako ťarcha, ktorej sa treba zbaviť. Toto je vždy základom pokušenia. Ak sa vzťah s Bohom prekrúca nejakým klamstvom, zaujímá jeho miesto, všetky ostatné vzťahy sa menia. Ten druhý sa stáva rivalom, ohrozením. Adam, po podľahnutí pokušeniu, ihneď obviňuje Evu (porov. Gn 3,12). Obaja sa schovávajú pred pohľadom Boha, s ktorým sa predtým priateľsky zhovárali (porov. 3,8-10). Svet už viac nie je záhradou, v ktorej majú žiť v harmónii, ale miestom, ktoré sa zneužíva a v ktorom sa stroja úklady (porov. 3,14-19). Do srdca človeka vstupuje závisť a nenávisť voči tomu druhému: príkladom je Kain, ktorý zabije svojho brata Ábela (porov. 4,3-9). Človek, ktorý ide proti svojmu Stvoriteľovi, ide v skutočnosti sám proti sebe, odmieta svoj pôvod a pravdu o sebe. Do sveta vstupuje zlo so svojou reťazou zla a smrti. To, čo Boh stvoril bolo dobré, dokonca veľmi dobré. Po tomto slobodnom rozhodnutí človeka pre klamstvo a proti pravde do sveta vstupuje zlo. Z rozprávania o stvorení by som rád vyzdvihol posledné poučenie: hriech plodí hriech a všetky hriechy dejín sú vzájomne spojené. Tento aspekt nás pobáda, aby sme sa zastavili pri skutočnosti, ktorú voláme „dedičným hriechom“. Aký je význam tejto reality, takej náročnej na pochopenie? Chcel by som zdôrazniť niekoľko prvkov.

Predovšetkým si musíme uvedomiť, že žiaden človek nie je uzavretý sám v sebe, nik nemôže žiť iba v sebe a pre seba. Život dostávame od iného a to nie iba vo chvíli narodenia, ale každý deň. Ľudské bytie je vzťah: som sám sebou iba v tebe a skrze teba, vo vzťahu lásky s Božím Ty a s „ty“ tých druhých. Hriech je teda narušením alebo zničením vzťahu s Bohom a jeho podstaty. Ide o zničenie tohto základného vzťahu a postavenie sa na jeho miesto. Katechizmus Katolíckej cirkvi potvrdzuje, že prvým hriechom človek „dáva prednosť sebe samému pred Bohom a tým pohŕda Bohom: zvolil si seba proti Bohu, proti požiadavkám svojho stavu ako stvorenia, a teda aj proti svojmu vlastnému dobru“ (b. 398). Narušením základného vzťahu sú poškodené či dokonca zničené i iné póly vzťahu. Hriech ničí vzťahy, ničí všetko, pretože my sme vzťahom. Ak je vzťahová štruktúra ľudstva už od začiatku zasiahnutá, každý človek vstupuje do sveta poznačeného týmto narušením, prichádza na svet zasiahnutý hriechom, ktorým je i sám poznačený. Prvý hriech nahľadáva a zraňuje ľudskú prirodzenosť (porov. KKC, 404-406).

Človek sám od seba nie je schopný vyriešiť túto situáciu, nemôže sa sám vykúpiť. Iba sám Stvoriteľ môže obnoviť správne vzťahy. Iba ak nám Ten, od ktorého sme sa vzdialili, podá láskavú ruku, zdravé vzťahy môžu byť znovu nadviazané. Toto sa uskutočňuje v Ježišovi Kristovi, ktorý kráča Adamovou cestou úplne opačným spôsobom, ako to opisuje hymnus v druhej kapitole Listu sv. Pavla Filipanom (2,5-11). Kým Adam nerozumie svojmu údelu stvorenia a chce sa postaviť na miesto Boha, Ježiš, Boží Syn, v dokonalom synovskom vzťahu s Otcom, sa znižuje, stáva sa sluhom, kráča cestou lásky, ponížiac sa až na smrť na kríži, aby vniesol poriadok do vzťahu s Bohom. Kristov kríž sa stáva novým stromom života.

Drahí bratia a sestry, prežívať vieru znamená uznať Božiu veľkosť a prijať našu malosť, naše postavenie stvorenia, dovoliť Pánovi, aby nás naplnil svojou láskou, vďaka ktorej bude rásť naša skutočná veľkosť. Zlo so svojím bremenom bolesti a utrpenia je tajomstvom, ktoré je však osvetľované svetlom viery a napĺňa nás istotou, že môžeme byť slobodní: istotou, že je dobré byť človekom.

Po katechéze Benedikt XVI. pozdravil prítomné skupiny pútnikov vo viacerých jazykoch. „Srdečne pozdravujem spoločenstvo Kňazského seminára svätého Karola Boromejského z Košíc, vedené emeritným arcibiskupom Alojzom Tkáčom. Milí seminaristi, prajem vám, aby púť k hrobom svätých Apoštolov počas Roka viery posilnila vašu vernosť Kristovi a veľkodušnú odpoveď na jeho volanie. Rád žehnám vás i vašich drahých. Pochválený buď Ježiš Kristus!“, povedal Benedikt XVI. skupine 36 slovenských seminaristov pod vedením ich rektora Františka Katriňáka a košického emeritného arcibiskupa Mons. Alojza Tkáča.

Preložila: sr. Agnes Jenčíková CJ

Nový patriarcha chaldejských katolíkov - arcibiskup Kirkúku

Vatikán 2. februára (RV) - Synoda chaldejskej cirkvi, ktorá pod vedením kardinála Leonarda Sandriho od pondelka zasadala vo Vatikáne, oznámila v piatok kánonickú voľbu nového patriarchu. Stal sa ním Mons. Louis Sako, doterajší arcibiskup Kirkúku. Bude nástupcom kardinála Emmanuela III. Dellyho, ktorá sa pastoračného úradu vzdal v decembri minulého roka. Nový patriarcha si zvolil meno Louis Raphaël I. Sako. Plné cirkevné spoločenstvo mu udelil Benedikt XVI.

Louis Raphaël I. Sako po svojom zvolení pre agentúru Fides povedal. „Viem, že som pol povolaný prevziať ťažkú zodpovednosť a mám trochu strach. Sme v ťažkej situácii, či v krajine alebo aj mimo nej. Ale s Kristovou pomocou a vzájomnou spolupracou medzi biskupmi dokážeme žiť v jednote, ktorá nám umožní znovu vybudovať Chaldejскую cirkev.“ Vzhľadom na ťažkosti a námahy, ktoré poznačujú situáciu v Iraku, nový patriarcha pozval všetkých spoluobčanov k spolupráci na „obrane dôstojnosti človeka a harmonického spolužitia, ktoré budú založené na rovnosti práv a povinností všetkých občanov“.

Mons. Sako sa narodil pred 55 rokmi (4. 7. 1948) v blízkosti severo-irackého mesta Zakho. Študoval teológiu v dominikánskom seminári v Mosule, kde tiež v roku 1974 prijal kňazské svätenie. Pokračoval v štúdiách v Ríme, kde získal doktorát z východnej patológie na Pápežskom orientálnom inštitúte, a na parížskej Sorbone, kde absolvoval doktorandské štúdium histórie. Po návrate do Mosullu pôsobil vo farskej pastoračii, v roku 1997 až 2002 bol rektorom seminára chaldejského patriarchátu v Bagdade. V roku 2003 nastúpil na arcibiskupský stolec v Kirkúku. RV js, RV CZ

Benedikt XVI. prijal nového chaldejského patriarchu Babylónie Louisa Raphaëla I.

Vatikán 5. februára (RV) - Svätý Otec prijal v pondelok na osobitnej audiencii nového chaldejského patriarchu Babylónie Louisa Raphaëla I. Saka spolu s členmi Synody biskupov Chaldejской cirkvi. Po stretnutí slávil patriarcha v Bazilike sv. Petra Božskú liturgiu, pri ktorej sa uskutočnila verejná slávnosť udelenia plného Cirkevného spoločenstva.

Počas liturgie kardinál Leonardo Sandri, prefekt Kongregácie pre východné cirkvi, prečítal dva listy, ktoré novému patriarchovi adresoval Svätý Otec. V oboch Svätý Otec pripomína „milosť mučeníctva, nie len ako drahocenný dar, ktorý patrí do minulosti,

ale ako permanentnú dimenziu kresťanskej autenticosti“. Kardinál Sandri sa zmienil o svojej návšteve v Iraku, ktorá mu pripomenula oslávnený Ježišov kríž, ktorý vedie k zmŕtvychvstaniu. Kardinál vyzval nového patriarchu, aby sa s Božou milosťou stal podobným Dobrému pastierovi a dokázal „osušiť slzy irackého ľudu, utešovať, povzbudzovať, napomínať a zmierovať bratov a sprevádzať ich svojim svedectvom“, aby sa stali semenom zmierenia vzájomného prijatia a pokoja – ako napísal Svätý Otec. Na záver svojho príhovoru prefekt kongregácie dodal: „Nech v Iraku a v celom svete kresťania spolu s tými, ktorí veria v Jediného a Milosrdného Boha, skončia konečne s nepriateľstvom a začnú budovať bezpečnú cestu univerzálneho bratstva“.

-js-

Benedikt XVI. po koncerte o kresťanstve a Sile osudu

Vatikán 6. februára (RV) - Moment hlbokého duchovného povznesenia - týmito slovami označil Svätý Otec pondelkový večerný koncert v naplnenej Aule Pavla VI. Symfonický orchester mesta Florencia (Maggio Musicale Fiorentino) pod taktovkou indického dirigenta Zubina Mehtu uviedol predohru k Verdiho opere Sila osudu a Beethovenovu 3. symfóniu.

Koncert zorganizovalo Veľvyslanectvo Talianska pri Svätej stolici na počesť Benedikta XVI. a talianskeho prezidenta Giorgia Napolitana ako spomienku na 84. výročie podpísania Lateránskych zmlúv, ktoré si pripomenieme budúci pondelok Taliansky prezident ešte pred koncertom v príhovore pripomenul spoločné dejiny medzi Svätou stolicou a Talianskom od podpísania vzájomnej dohody až po súčasnosť a dôležitosť vzájomnej spolupráce medzi Cirkvou a štátom pre „spoločné dobro“. V závere sa so Svätým Otcem rozlúčil na krátkej súkromnej audiencii. V uplynulých rokoch sa koncert konal tradične na jar, išlo o dar talianskeho prezidenta pre Svätého Otca pri príležitosti jeho nástupu na pápežský trón. Vzhľadom na to, že prezident Napolitana končí svoj sedemročný mandát, tento rok sa uskutočnil v predstihu.

Po koncerte sa všetkým prítomným prihovril aj Benedikt XVI. Zameral sa na posolstvá, ktoré vychádzajú zo symfónií, ktoré zazneli v aule. Po úvodných pozdravoch a poďakovaniach Svätý Otec pokračoval:

„Giuseppe Verdi, Sila osudu: nevyhnutné vzdanie úcty veľkému talianskemu hudobníkovi v roku, keď si pripomíname jeho 200-sté výročie narodenia. Vo svojich operách dokázal, tak ako to vedel iba on, hudobne zachytiť a predstaviť životné situácie, predovšetkým drámy ľudského ducha, a to takým bezprostredným, zásadným a podstatným spôsobom, aký sa zriedka objavuje v hudobnej panoráme. Vždy ide o tragický osud Verdiho

postáv a ani protagonisti Sily osudu sa tomu nevyhli. Už od úvodných partitúr tejto symfónie sme si to mohli všimnúť. Skúsme sa však pozrieť na tému osudu. Verdi priamym spôsobom čelí téme náboženstva, aby sa vysporiadal s Bohom, vierou a Cirkvou. Tu znovu vychádza na povrch duch tohto hudobníka, jeho nepokojnosť a jeho náboženské hľadanie. Nie len, že ária „Panna Anjelov“, ktorá je najznámejšou z tejto symfónie, je úprimnou modlitbou, ale nachádzame v nej aj dva príbehy konverzie a priblíženia sa k Bohu. Leonorin príbeh, keď priamo spoznáva svoju vinu a zvolí si eremitský spôsob života, a Alvarov príbeh, v ktorom zápasí medzi svetom a životom v osamotenosti s Bohom. Je zaujímavé všimnúť si, ako sa v dvoch verziách tejto opery, teda z roku 1862 pripravenej pre Sankt Peterburg a z roku 1869 pre milánsku „La Scala“ mení finále opery. V tej prvej don Alvaro končí svoj život samovraždou, odmietnuc rehoľný odev a zvolávajúc podsvetie. V druhej však, prijíma slová brata Guardiania, aby dôveroval v Božie odpustenie a opera končí slovami „Vystúp k Bohu“ (Salita a Dio). Je tu vykreslená dráma ľudskej existencie, poznačenej tragickým osudom a nostalgiou po Bohu, po jeho milosrdenstve a láske, ktoré ponúkajú svetlo, zmysel a nádej aj vo tme. Viera nám dáva perspektívu, ktorá nie je iluzórna, ale skutočná. Tak, ako to hovorí sv. Pavol «ani smrť ani život, ani anjeli, ani kniežatstvá, ani prítomnosť, ani budúcnosť, ani mocnosti, ani výška, ani hĺbka, ani nijaké iné stvorenie nás nebude môcť odlúčiť od Božej lásky, ktorá je v Kristovi Ježišovi, našom Pánovi» (Rim 8,38-39). Toto je sila kresťana, ktorý sa rodí z Kristovej smrti a zmŕtvychvstania, najväčšieho prejavu Boha, ktorý vstúpil do ľudských dejín nie len prostredníctvom slov, ale svojím vtelením.

Krátko ešte o Tretej Beethovenovej symfónii. Ide o komplexné dielo, ktoré sa odlišuje od klasického symfonizmu Haydna a Mozarta. Ako je známe, bola venovaná Napoleonovi. Po tom, čo sa Bonaparte vyhlásil za vládcu, veľký nemecký skladateľ zmenil svoje rozhodnutie a nazval ju: „Heroická symfónia, zložená na oslavu pamiatky veľkého muža“. Beethoven hudobne vyjadruje ideál hrdinu, nositeľa slobody a rovnosti, ktorý stojí pred rozhodnutím ustúpiť alebo bojovať, smrťou alebo životom, prehrou alebo víťazstvom. Symfónia vykresľuje tieto stavy ducha bohatstvom farieb a tém, ktoré boli dovtedy nepoznané. Nebudem rozoberať štyri časti, ale zastavím sa iba pri druhej, slávnom Pohrebnom pochode, úprimnej meditácii o smrti, ktorá sa začína dramatickými a zúfalými tónmi, avšak, ktorá v centrálnej časti obsahuje pokojný príbeh intonovaný hobojom dvojistou fugou a zvukmi trubiek. Myšlienka na smrť nás pozýva hľadiť poza čas a priestor, uvažovať nad nekonečnom. V tých rokoch Beethoven v Heiligenstadt testamente z októbra 1802 píše: „Ó Bože, Ty z výšky hľadáš do môjho vnútra, poznáš ho a vieš, že je naplnený láskou k ľudstvu a túžbou konať dobro“. Súčasťou ľudského putovania je hľadanie zmyslu, ktorý nás otvára pevnej nádeji pre budúcnosť.“

-js-

Vo Vatikáne zasadá Pápežská rada pre kultúru, jej členov prijal Benedikt XVI.

Vatikán 8. februára (RV) - Benedikt XVI. prijal vo štvrtok na audiencii členov Pápežskej rady pre kultúru. Zástupcovia rady prijatím začali plenárne zasadnutie, ktoré potrvá do soboty 9. februára. Jeho hlavnou témou je „Rozvíjajúca sa kultúra mládeže“.

Neexistuje jednoznačná kultúra mládeže, ale veľmi zložitá realita, o ktorej sa Cirkev chce dozvedieť viac, pretože prechováva úctu k mladým a potrebuje ich vitalitu. Mladí nežijú v „kozme“, ale obývajú „multiverzum“, teda priestor a čas, v ktorom vedľa seba existujú „pluralita vízií, perspektív a stratégií“. Aj takto sa na adresu súčasnej mládeže vyjadril Benedikt XVI. Rovnako pripomenul ich problémy, ako napríklad psychoafektívnu krehkosť, ťažkosti so sociálnou integráciou, ktoré vedú k emarginácii, či dokonca takmer k „prehliadnuteľnosti“ na historickej a kultúrnej úrovni a vrcholía v drogách, kriminalite, násilí. Následne uviedol: „Afektívna a emocionálna sféra, citová oblasť, ako aj tá telesná, sú silne ovplyvnené touto klímou a kultúrnym ovzduším, ktoré sú vyjadrené napríklad zdanlivo protichodnými javmi, ako je akési zdivadelnenie intímneho a osobného života a individualistické a narcistické uzatváranie sa vo svojich potrebách a záujmoch. Aj náboženská dimenzia, skúsenosť viery a príslušnosť k Cirkvi sú často prežívané v súkromnej a emocionálnej perspektíve.“

Na druhej strane Benedikt XVI. poukázal na rozvoj mnohých mladých dobrovoľníkov a „skúseností hlbokéj a úprimnej viery mnohých chlapcov a dievčat“. Prehliadaný by podľa neho nemal byť ani rozvoj mladých ľudí z tzv. Tretieho sveta: „Uvedomujeme si, že predstavujú, s ich kultúrou a ich potrebami, výzvu pre globálnu konzumnú spoločnosť, pre kultúru konsolidovaných výsad, z ktorých má prospech malá skupina obyvateľov západného sveta. Kultúry mládeže sa následne stávajú ‚nepredvídateľné‘, aj v tom zmysle, že dávajú najavo hlbokú potrebu, žiadosť o pomoc či dokonca ‚provokáciu‘, ktorú nemožno ignorovať alebo zanedbávať, ako zo strany občianskej spoločnosti, tak aj cirkevného spoločenstva.“

Benedikt XVI. si je vedomý problematických situácií, ktoré sa týkajú viery a príslušnosti k Cirkvi, prejav ukončil s láskou a úctou k mladým na celom svete:

„Cirkev má dôveru v mladých, dúfa v nich a v ich energiu, potrebuje ich a ich vitalitu, aby mohla aj naďalej s novým nadšením prežívať poslanie, ktoré jej zveril Kristus. Želám si, aby tento Rok viery bol aj pre mladú generáciu vzácnu príležitosťou pre znovuoobjavenie a posilnenie priateľstva s Kristom, z ktorého pramení radosť a nadšenie pre zásadnú transformáciu kultúr a spoločností.“

RV CZ

Arcibiskup Müller: Rastie umelo vyrábaná zlosť, tu a tam hraničí s náladou pogromu

Vatikán/Nemecko 5. februára (RV) - O cieľených diskreditačných kampaniach, namierených proti Katolíckej cirkvi v Európe a Severnej Amerike, hovorí arcibiskup Gerhard Ludwig Müller v rozhovore pre nemecký denník Die Welt (1. 2. 2013). Ich vyústením je úplne otvorené napadnutie katolíckych duchovných v mnohých oblastiach, pokračuje prefekt Kongregácie pre náuku viery. Protikatolícke ladenie sa nesie internetovými blogmi a do útoku vyrazila tiež televízia. Vracia sa pritom k výzbroji, ktorú vo svojom protikresťanskom ťažení používali totalitárne ideológie. Rastie umelo vyrábaná zlosť, ktorá tu a tam hraničí s pogromovou náladou, uviedol arcibiskup Müller. Slová bývalého regensburského biskupa pochopiteľne vyvolali vlnu kritiky v politických kruhoch. Podľa jednej z členiek liberálnej FDP (Sabine Leutheusser - Schnarrenberger) je Müllerovo porovnanie s holokaustom nevkusné, pretože tu ide o rozdielne spoločenské poňatie manželstva, rodiny a registrovaného partnerstva. Prefekt Kongregácie pre náuku viery má na spomínanú pluralitu pohľadov odlišný názor: Pokiaľ všetko relativizujeme alebo dobovo podmienime, môže byť potom ešte vôbec Biblia normou nášho života?, pýta sa. Etické princípy nie sú podmienené dobou. Muž a žena tvoria manželský zväzok, z ktorého pochádzajú deti. Je to výraz Božej stvoriteľskej vôle, ktorá nemá s dobovou podmienenosťou nič do činenia, zdôraznil arcibiskup Müller. Tiež bol proti usmrcovaniu ľudí v materskom lone nie je žiadnou katolíckou zvláštnosťou, ale skôr požiadavkou prirodzeného mravného zákona. Vernosť prirodzenému právu je cesta, ktorá ukazuje budúcnosť samotnej Cirkvi, pretože v kultúre smrti žiadna budúcnosť nie je.

Prefekt Kongregácie pre náuku viery sa tiež vyjadril k vnútrocirkevnému dialógu v Nemecku. Dialóg je dobrý, uviedol, ale je potrebné hovoriť o podstatných veciach, a nielen klásť na stôl stále tie isté témy. V krajine, kde sa viac než 80 percent pokrstených pravidelne nezúčastňuje na nedeľnej eucharistii, sú podstatnými otázkami slávenie sviatostí, znalosť viery, starosť o duchovné povolania a obnova rádového života. Prvotná je otázka boha, všetko ostatné - vrátane klasických nemeckých kontroverzných tém celibátu, svätenia žien a rozvedených katolíkov - je druhoradé, upozornil arcibiskup Müller. Slovo reforma znie dobre, podotkol. Nesmie však byť zneužitá tak, aby bránilo skutočnej obnove v Kristovi. Reformátori boli sv. František s jeho radikálnym nasledovaním kríža alebo sv. Ján z Kríža a Terézia z Avily. Reforma Cirkvi nastala tiež po Tridentskom koncile obnovou liturgie a ľudovej zbožnosti.

Nástupca a blízky spolupracovník Josepha Ratzingera sa tiež dotkol rokovania Svätej stolice s Kňazským bratstvom sv. Pia X. Doteraz sme nedostali odpoveď na vieroučnú preambulu, ktorú sme jeho predstaveným

predložili. Čakáme, avšak nebudeme čakať donekonečna, upozornil Müller. Jednota chýba tiež v rámci Katolíckej cirkvi, uzatvára arcibiskup. Netrpíme rímskym centralizmom, skôr príliš silnými odstredivými silami. Rím nie je žiadne byrokratické centrum katolíkov, ale zaručuje orientáciu na Petrovho nástupcu, hovorí prefekt Kongregácie pre nemecký denník Die Welt. **RV CZ**

Predseda Pápežskej rady pre rodinu predstavil iniciatívy s Rokom viery

Vatikán 6. februára (RV) - Predseda Pápežskej rady pre rodinu, arcibiskup Vincenzo Paglia, predstavil v pondelok vo vatikánskom Tlačovom stredisku niektoré pastoračné iniciatívy súvisiace s prebiehajúcim Rokom viery. Rodina existuje a je pevná, povedal v úvode tlačovej konferencie, kde boli informácie aj o chystanom stretnutí rodín s Benediktom XVI. v dňoch 26. - 27. septembra v Ríme.

Predseda spomínanej pápežskej rady však adresoval výčitky svetu kultúry a politiky: „Rodina je dnes vykorisťovaná podnikateľskými a pracovnými nárokmi bez náležitej kompenzácie, čo je pochybenie ľudskej i ekonomickej. Pápežská rada zorganizuje 19. apríla seminár pod názvom „Rodina, prvý podnikateľský subjekt“, pretože chceme vyzvať k reflexii nad rodinou tiež z ekonomického hľadiska. Existuje celý rad ukazovateľov, ktoré môžu byť v tejto súvislosti užitočné. Jedno však akceptovať nie je možné, totiž to, že rodina je vykorisťovaná, zabúdaná a niekedy bitá.“

Veľká časť otázok novinárov sa týkala pokusu o redefiníciu manželstva nedávno schválené vo Francúzsku a prebiehajúceho vo Veľkej Británii: „Pokiaľ významný predstaviteľ vlády hovorí, že tento zákon nemá zmeniť len nejakú pomlčku v zákone, ale skôr sa zamýšľa zmeniť civilizáciu, musíme si klásť otázku, či je možné meniť civilizáciu zákonom, ktorý neschválila väčšina obyvateľov? Potom je zrejme, že sa za tým všetkým skrýva niečo iné. Musím povedať, že ocenenie patrí francúzskym biskupom, že otvorili diskusiu a mali odvahu vzniesť konkrétne námietky. Stretol som sa počas októbra a novembra so všetkými francúzskymi biskupmi a všetci boli prekvapení, akého širokého súhlasu sa im dostalo vrátane vrchného rabína Bernheima, osobností zo sveta kultúry vrátane neveriacich, ale tiež od predstaviteľov luteránov i od moslimskej obce.“

Cirkev však nevyráža do boja, zdôraznil Mons. Paglia, Cirkev je za pravdu: „Problém je vyhnúť sa Babylonu. Pokiaľ si prestaneme rozumieť, doplatíme na to všetci. Rešpekt voči pravde nevyžaduje zrušenie rozdielov, ale nevyžaduje ani rovnosť za každú cenu.“ Manželstvo je právne úplne jasná dimenzia. Nie je oprávnené len citovo, citovou sebestačnosťou, ale zahŕňa oveľa viac, totiž prijatie mystéria, daru detí a ich práv, povedal okrem iného arcibiskup Paglia. **RV CZ**

Výbor CEC a Rady európskych biskupských konferencií zasadá v Poľsku

Varšava 6. februára (RV) - Vo Varšave prebieha od pondelka stretnutie Spoločného výboru Konferencie európskych cirkví (CEC) a Rady európskych biskupských konferencií (CCEE) na tému „Viera a náboženstvo v meniacej sa Európe. Nové kresťanské hnutia v Európe: výzva alebo príležitosť?“. Ide o iniciatívu arcibiskupa Mons. Józefa Michalika, predsedu Konferencie biskupov Poľska a podpredsedu CCEE.

Kardinál Péter Erdő, ostrihonsko-budapeštiansky arcibiskup a predseda CCEE, hovoril vo svojom príspevku aj o sekularizovanej Európe, ktorá „zabudla na nebo a odvahu kresťanov na kontinente“. Ako povedal, práve toto by ale malo byť motiváciou: „Kresťania, Cirkev, musia rozpoznávať znamenia čias suverénnym spôsobom na základe kritérií vlastnej viery“ a mali by mať „viac odvahy“. Na to, aby sme mohli vydávať svedectvo o Sociálnej náuke Cirkvi, je potrebné veriť a mať skúsenosť osobného a komunitného stretnutia s Pánom Ježišom.

Katolícka univerzita v Lubline počas podujatia prezentovala správu o nových hnutiach na kontinente. V nej sa uvádza, že v Európe je dnes až 20 miliónov ľudí – členov rôznych evanjelických alebo pentekostálnych hnutí. Katolícki a pravoslávni veriaci predstavujú 75% kresťanov v Európe. Pozitívnu informáciou je, že veľký počet stúpencom nových náboženských hnutí je aj v Spojenom kráľovstve a v Rusku. -mf

Uplynulo desať rokov od smrti zakladateľa pápežskej nadácie Pomoc Cirkvi

Vatikán 4. februára (RV) - Uplynulý týždeň uplynulo desať rokov od smrti zakladateľa pápežskej nadácie Pomoc Cirkvi v núdzi pátra Werenfrieda van Straatena. O tomto „výnimočnom apoštolovi lásky“, ako ho nazval bl. Ján Pavol II., hovorí jeho dlhoročná spolupracovníčka a generálna sekretárka spomínanej nadácie Antonia Willemsenová: „Jednou z mojich najsilnejších spomienok na neho je to, že stále veril v človeka. Hovorieval: «Človek je oveľa lepší ako si myslíme. Ale aj Boh je oveľa lepší ako si myslíme!» Tu je základ jeho života: veľkodušnosť ľudí častokrát prevýšila jeho očakávania.“ Na otázku v čom spočíva tajomstvo úspechu pátra van Straatena, že dokázal vzbudiť veľkodušnosť u ľudí, generálna sekretárka hovorí: „Tajomstvo spočívalo v jeho schopnosti kombinovať veci. Žiadal pomoc pre toho, kto trpel, ale zároveň sa pastoračne

staral o dobrodincov. Vždy dával odpovede na situácie ťažké pre vieru, svedomie a takto dokázal spojiť tieto dva aspekty.“

Pápežská nadácia od roku 1947 zorganizovala mnohé projekty po celom svete na pomoc prenasledovanej Cirkvi. Počas komunizmu pomáhala Cirkvi na Slovensku aj v Čechách, ako aj Slovákom žijúcim v zahraničí. Iba v roku 2011 zrealizovala viac ako 4600 projektov v 145 krajinách sveta.

V roku 2012 financovala projekty v Sýrii a v susedných krajinách vo výške 474-tisíc eur. Viac ako dve tretiny sumy boli určené na pomoc utečencom. „Materiálne potreby sú dôležité, ale nemôžeme sa pri nich zastaviť. Musíme zabezpečiť jedlo, lieky a vodu pre utečencov, ale rovnako aj duchovnú pomoc,“ uvádza P. Halemba.

Na zabezpečenie potravín a liekov pre 326 rodín v Mali a schválila osobitnú podporu vo výške 155-tisíc eur pre sýrskych utečencov v Sýrii, Libanone a Jordánsku. V prvom prípade reagovala na výzvu Mons. Georges Fonghora, malijského biskupa. V liste pápežskej nadácii odsúdil hrozivé podmienky vnútorne presídlených osôb, zvlášť detí, z ktorých väčšina trpí vážnou podvýživou. Ako tvrdí, situácia v krajine sa upokojila, výnimočný stav však trvá viac ako tri mesiace a viacerí z miestnych majú obavy vrátiť sa do svojich dedín.

Dramatická situácia je aj naďalej v Sýrii. „Zatiaľ čo stretý pokračujú, zimné teploty zhoršili podmienky utečencov a vnútorne presídlených ľudí,“ tvrdí P. Andrzej Halemba, zodpovedný za pobočku organizácie pre Blízky východ. Ako vysvetľuje, pre kresťanov je jedinou nádejou Cirkev. Pomoc je distribuovaná prostredníctvom diecézy a charity. Na dennom poriadku sú aj únosy kresťanov kvôli výkupnému. Či je ich hlavným dôvodom náboženstvo, sa zatiaľ nepotvrdilo. -js, mf

Ruský patriarcha Kirill: Došlo k pokrokom vo vzťahoch s Katolíckou cirkvou

Moskva 8. februára (RV) - Ruský pravoslávny patriarcha Kirill povedal na sneme ruskej pravoslávnej hierarchie, že došlo k významným pokrokom vo vzťahoch s Katolíckou cirkvou, a poukázal na „nevyhnutnosť zjednocovať sily v obrane tradičných kresťanských hodnôt a čeliť niektorým nebezpečenstvám modernity ako je agresívna sekularizácia, ktorá ohrozuje morálne základy spoločenského i súkromného života“. Moskovský patriarcha pripomenul s veľkým uspokojením vlnajúciu historickú návštevu v Poľsku, kde spolu s predsedom Poľskej biskupskej konferencie, arcibiskupom Michalíkom, podpísali spoločné vyhlásenie, ktoré „odráža vzájomnú túžbu odpustiť si a zahojiť všetky zranenia minulosti, ktoré zatemnili vzťahy medzi ruským a poľským národom“.

Patriarcha Kirill vyjadril pranie posilniť dobré vzťahy s východnými cirkvami zvlášť v dobe, keď „krajiny považované kedysi za kresťanské zaujímajú dnes ku kresťanom nevraživý postoj“. Snem ruských pravoslávnych biskupov však poukazuje na odlišné prístupy k dialógu medzi Katolíckou cirkvou a cirkvami všetkých pravoslávnych tradícií a vznáša „pochyby“ nad dokumentmi, ktoré v rámci dvojstrannej katolícko-pravoslávnej komisie na tému primátu všeobecnej Cirkvi a požaduje „väčšiu transparentnosť“ tohto dialógu. Vo vzťahu k protestantským komunitám, ktoré „žehnajú homosexuálne zväzky a svätia osoby hlásiace sa k netradičnej sexuálnej orientácii, ako sa to stalo normou pre mnohé západné protestantské spoločenstvá,“ vyhlásil ruský pravoslávny biskupský snem, že „nemá zmysel usilovať sa s takýmito cirkvami o spoločnú vieroučnú pozíciu“.

RV CZ

Anglický prímás prisahal vernosť kráľovnej Alžbete, odporuje premiérovi

Londýn 6. februára (RV) - Nový prímás anglikánskeho spoločenstva v pondelok zložil slávnostnú prísahu do rúk kráľovny Alžbety, ale vzápätí sa postavil na odpor britskému premiérovi Davidovi Cameronovi v otázke návrhu zákona o redefinícii manželstva. Arcibiskup Justin Welby sa oficiálne ujal úradu prímasa, avšak inštalácia v canterburskej katedrále sa uskutoční až o mesiac.

Slávnosť mala cirkevno-štátnu povahu a zúčastnila sa na nej hierarchia anglikánskeho spoločenstva a členovia vládnej komisie, ktorá Welbyho vymenovala do tejto funkcie. Členovia vlády Davida Camerona vyjadrili svoje očakávania vzhľadom na poslanie nového prímasa. Mal by sa ujať duchovného a morálneho vedenia národa, má vnieť prorocký hlas kresťanstva do verejnej debaty a načúvať hlasu viery uprostred sekularizovaného sveta. V odpovedi na tieto postuláty vyhlásil, že sa bude snažiť vnieť do britskej spoločnosti hlas kresťanskej múdrosti. Žijeme v dobe, kedy existujú dokonca inteligentné mobility, ale múdrych ľudí je poskromne, povedal nový prímás, a vyjadril rozhodný nesúhlas voči vládnemu návrhu zákona rozšíriť pojem manželstva na homosexuálne zväzky. „Svoje stanovisko sme v tejto veci vyjadrili jasne,“ povedal arcibiskup Welby - „a plne súhlasím s názorom ostatných biskupov. Je však potrebné mať na pamäti, že anglikánske spoločenstvo predstavuje 80 miliónov veriacich,“ povedal ďalej. „Jeden miliónov anglikánov, ktorí v tejto krajine pravidelne praktizujú vieru, je naozaj iba nie veľká časť tohto veľkého spoločenstva. A pre rozhodujúcu väčšinu anglikánov na svete nebol postoj vo veci homosexuálnych zväzkov podrobený diskusii. Ako arcibiskup Canterbury musím brať na zreteľ celé anglikánske spoločenstvo, a nie iba našu krajinu.“

RV CZ

Katolícki biskupi v Indii ostro odsúdili dekrét o udelení trestu smrti

India 6. februára (RV) - Katolícki biskupi v Indii ostro odsúdili vládny dekrét o udelení trestu smrti pre páchatel'ov znásilnenia, keď obeť zomrie alebo ostane v kóme. Rovnako by tento trest mohol byť udelený vinnikom, ktorí tento čin vykonajú opakovane. Mons. Adgnelo Rufino Gracias, pomocný biskup Bombaja, vyjadril pre agentúru Fides jasné stanovisko Katolíckej cirkvi: „Tento dekrét bol vydaný pod vplyvom emócií z prípadu 23-ročnej Indky Nirbhayai, ktorá bola pred mesiacom znásilnená a zavraždená. Sme presvedčení o tom, že je treba všetko v pokoji zväziť. Vieme, že znásilnenie je hanbou národa a odsudzujeme ho v najväčšej možnej miere. Sme húževnatí podporovatelia spravodlivosti pre obeť a primeraný trest pre vinníkov. Ale hrdelný trest nie je riešenie. Myslíme si, že v mnohých prípadoch by stačilo uvážene aplikovať súčasnú legislatívu.“

Na otázku, akým spôsobom prispieva Cirkev v boji proti tak rozšírenému znásilňovaniu v krajine Mons. Gracias odpovedá: „Predovšetkým učením o dôstojnosti ženy a rovnakých právach a príležitostiach. Na druhom mieste prácou vo vzdelávacích inštitúciách, kde sa snažíme meniť postoje a ohlasovať kultúru založenú na hodnotách a rešpektovaní každej ľudskej osoby“. Zákon týkajúci sa trestu smrti ešte musí do šiestich mesiacov ratifikovať indický parlament.

-js-

Zomrel najstarší čínsky katolícky biskup John Liu Jingshan

Čína 8. februára (RV) - Najstarší čínsky katolícky biskup John Baptist Liu Jingshan zomrel v pondelok vo veku 100 rokov. Správu priniesla spravodajská agentúra Ucanews s odvolaním na biskupstvo severočínskeho mesta Yiunchuan. Biskup Jingshan pochádzal z Mongolska, kňazské svätenie prijal v roku 1942, a potom strávil takmer dve desaťročia v pracovných táborech (1951 - 1970). V 70-tych rokoch bol poverený správou diecézy Yiunchuan a o desať rokov neskôr bol vymenovaný za biskupa.

V regióne žije na ploche dvetisíc kilometrov štvorcových zhruba 15-tisíc katolíkov, ktoré biskup Jingshan obchádzal na bicykli. Za zosnulého slávil v utorok zádušnú svätú omšu bývalý biskup podzemnej Cirkvi Josef Ma Zhongmu. Pohrebné obrady za biskupa Jingshana bude dnes v katedrále v meste Yinchuan.

RV CZ

Biskupi slávil eucharistie na Svetový deň zasväteného života

Bratislava 3. februára (TK KBS) – Svetový deň zasväteného života dnes - na sviatok Obetovania Pána - symbolicky spojil biskupov s rehoľníkmi a rehoľničkami, ktorí si pripomínajú zasvätenie svojho života Bohu. Biskupi ich pri tejto príležitosti pozvali na spoločné stretnutia, počas ktorých si symbolicky obnovili svoje rehoľné sľuby.

BRATISLAVA - Na štyridsiaty deň po slávnosti Božieho narodenia, v deň sviatku Obetovania Pána v chráme, sa zišli v Katedrále sv. Martina v Bratislave rehoľníci a rehoľničky pôsobiaci na území Bratislavskej arcidiecézy. Na spoločné stretnutie

pri príležitosti Dňa zasväteného života ich pozval bratislavský arcibiskup metropolita Mons. Stanislav Zvolenský. Súčasťou predpoludňajšej svätej omše bolo aj požehnanie sviec – hromničiek a procesiový sprievod so zapálenými sviecami k oltáru. Aj tentokrát vytvorili malé plamienky sviec v bratislavskej Katedrále výnimočnú atmosféru, ktorá všetkým prítomným pripomínala, že medzi nimi je Kristus, o ktorom Simeon práve pri obetovaní v chráme povedal, že je svetlom na osvetlenie pohanov a slávou Izraela, Pánovho ľudu (porov. Lk 2,32). S arcibiskupom Zvolenským slávil svätú omšu ako hlavní koncelebranti bratislavský pomocný biskup Mons. Jozef Hal'ko a br. Jeremiáš Daniel Kvaka, OFM, predseda Konferencie vyšších rehoľných predstavených na Slovensku. Zideným provinciálom, provinciálkam i všetkým zasväteným mužom a ženám sa v homílii prihovoril Mons. Zvolenský. Vyjadril vďačnosť nielen za to, že prišli v peknom počte, ale predovšetkým za dobro, ktoré konajú v službe Božiemu ľudu. Nadvážujúc na prvé čítanie bohoslužby slova z Listu Hebrejom vyzdvihol myšlienku Krista, Najvyššieho Veľkňaza ako jediného a konečného Prostredníka medzi Bohom a ľuďmi. Práve v tejto viere v Krista má svoj zmysel a hlboký základ aj zasvätený život. Ak by Kristus nebol skutočne Bohom a nebol zároveň aj človekom, stratil by sa základ kresťanského zasvätenia. Každý zasvätený muž či žena má istú účasť na jedinom prostredníctve Kristovom. Povolanie ich života preto zahŕňa úsilie byť v blízkom, osobnom vzťahu s Bohom a zároveň svojou prítomnosťou a účinkovaním vydávať živé svedectvo o Božom jestvovaní a o Božej láske pre tento svet. V závere homílie dôrazne zazneli slová arcibiskupa

Zvolenského: „Ak by nebolo zasväteného života, o koľko by bol svet chudobnejší!“ Počas sv. omše si všetci zasvätení osobitnou modlitbou obnovili aj svoje rehoľné sľuby. Po svätej omši stretnutie pokračovalo v aule Rímskokatolíckej cyrilometodskej bohosloveckej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave. Páter Emil Váni, SJ predniesol prednášku o Cirkvi a zasvätenom živote v postmodernej spoločnosti. Niekoľko záverečných myšlienok arcibiskupa Zvolenského potom zakončila už len krátka modlitba pred jedlom, po ktorej nasledovalo spoločné agapé v jedálni kňazského seminára ako vhodná prí-

ležitosť na vzájomné stretnutia a osobné rozhovory v atmosfére spoločnosti. **Informoval: Lukáš Uváčik**

ŽILINA - V Katedrále Najsvätejšej Trojice v Žiline sa 2. februára zišli rehoľníci a rehoľničky pôsobiaci na území Žilinskej diecézy, aby spolu s diecéznym biskupom Mons. Tomášom Galisom spoločne slávil Svetový deň zasväteného života a ďakovali za dar povolania.

Stretnutie začalo eucharistickou adoráciou spojenou s liturgiou hodín a modlitbou posv. ruženca. Vrcholom bola svätá omša, pri ktorej boli požehnané hromničné sviece. Rehoľníci so zapálenými sviecami v zástupe vstúpili do katedrály ako múdre panny z podobenstva s horiacimi lampami. Otec biskup v homílii zdôraznil, aby rehoľníci obetou svojho života svietli bratom a sestram a pozývali ich do svojej prítomnosti a zapálili pre Krista - aby sa stali povolávajúcimi. „Ak chcem zapáliť, sám musím horieť. Niektorí zasiahnutí dobrým príkladom zostanú a semienko dobrého príkladu prinesie úrodu“ dodal biskup. Po homílii si rehoľníci spoločne obnovili svoje sľuby modlitbou od sv. Tomáša Akvinského.

Po svätej omši sa rehoľníci presunuli do auly gymnázia sv. Františka, kde si vypočuli prednášku sestry Dagmar Královej, FMA na tému „Viera biblických žien a zasvätený život“. Sestra Dagmar hovorila o tom, že prostredníctvom Biblie môžeme nahmatať vieru, ako ju chápali, žili a ako v nej rástli nielen otcovia viery, ale aj ich životné partnerky. Poukázala na pramatku našej viery – Sáru a na to, ako sa jej cesta viery odrážala v osudoch mnohých ďalších biblických žien: Rebeka, Ráchel, Rachab, Rút, Anna, Tamara a iné až po Alžbetu a napokon Pannu

Máriu, ktorá uverila, že Bohu nič nie je nemožné. „Čo má s cestou starozákonných postáv spoločné zasvätená osoba? Veľa: zápas o život a cestu viery. Ide o to, aby rehoľník zakúsil, že je plodným iba skrze vieru. Niet viery a už vôbec niet lásky bez skúšky“ zakončila sestra Dagmar. Po prednáške nasledoval spoločný obed v jedálni gymnázia.

Informoval: sestra Celina Pčolinská, KSNS

BANSKÁ BYSTRICA - Muži i ženy, kňazi i laici zasvätení Pánovi, ktorí prácu a modlitbu venujú ľuďom v Banskobystrickej diecéze, sa 2. februára 2013 zišli v Starých Horách. Tu si spolu na diecéznej úrovni pripomenuli dar svojho povolania i zasvätenia, pri príležitosti tohtoročného 17. Svetového dňa zasväteného života.

V Bazilike minor pri milostivej soche Panny Márie Starohorskej sa rehoľníci a členovia inštitútov zasväteného života pripojili k pravidelnému pútnickému programu Fatimskej soboty. Slávnostnú svätú omšu zo sviatku Obetovania Pána celebroidal banskobystrický diecézny biskup Marián Chovanec. Okolo oltára sa s diecéznym biskupom zjednotili v modlitbe kňazi z mužských reholí a z diecézneho Kňazského seminára.

Mons. Marián Chovanec v homílii povzbudil zasvätených, aby boli majákmi svedectva o Bohu vo svete, ktorý zápasí so zlom a nech nenechávajú miesto pesimizmu. Ako podotkol, prítomnosť zasvätených osôb, skutočnosť zasväteného života uprostred spoločnosti, upozorňuje na existenciu Boha. V homílii biskup Chovanec poukázal najskôr na všeobecné kresťanské povolanie k svätosti a potom na špeciálne povolanie k svätosti podľa evanjeliových rád chudoby, čistoty a poslušnosti. Svätí ľudia, ako spresnil biskup, sa otvorili Božiemu posväteniu, jeho pôsobeniu.

Ako pokračoval, už v Starom zákone Pán Boh pripravoval Boží ľud Izrael k tomu, aby sa stal svätým a uzavrel s ním Zmluvu. V plnosti času, pred 2000 rokmi prichádza jednorodený Syn Boží, ktorý ako most spojil Boha a novozákonný Boží ľud. Kristus Pán, ako pravý Boh a pravý človek, posvätil celú ľudskú bytosť, dušu i telo človeka. Kristova krv a voda, čo vyšli z jeho prebodnutého boku, sú dva prvky, ktoré zanechal pre ľudí vo všetkých sviatosťiach. Mons. Chovanec povzbudil prítomných, aby podľa svojho povolania, či už kňazského, rehoľného alebo iného plnili to, čo od nich očakáva Boh. Tak si ich Boh bude môcť použiť na šírenie dobra v tomto svete.

V závere eucharistickej slávnosti diecézny biskup poďakoval miestnej komunite bratov Bosých karmelitánov za to, že rozvíjajú Staré Hory, najväčšie pútnické miesto v Banskobystrickej diecéze. Zároveň biskup Chovanec potvrdil a podporil tradíciu pravidelného pútnického programu takzvanej Fatimskej

soboty v Starých Horách. Fatimské soboty v každú prvú sobotu v mesiaci inicioval zosnulý banskobystrický biskup Rudolf Baláž. Po svätej omši všetci zasvätení pokračovali neformálnym stretnutím a agapé v priestoroch fary v Starých Horách. **Informovala: Zuzana Juhaniaková**

KOŠICKÁ EPARCHIA - Michalovce. Na sviatok Stretnutia Pána pripadla aj februárová fatimská sobota, tematicky zameraná na stretnutie s rehoľníkmi. V Bazilike minor v Michalovciach sa stretli zasvätené osoby Košickej eparchie, aby spoločnou modlitbou hľadali posilu pre svoj život. Príležitostnú prednášku o rehoľnom povolaní predniesol o. Metod Lukačik CSsR. V nej uviedol, že povolanie je dar, rodí sa vo viere a má byť sprevádzané dobrým úmyslom kandidáta. Takto sa rehoľný život môže stať svedectvom o Božej láske, ktorá dokáže naplniť ľudské srdce až po okraj. Archijerejskú liturgiu slávil vladyka Milan Chatur, košický eparcha. V kázni nadviazal na tajomstvo sviatku opísané v Lukášovom evanjeliu. Rozvinul duchovnú pripravenosť starca Simeona, ktorý vnútorným zrakom spoznal v dieťati Spasiteľa sveta. „Len svojou predstavou vedení nemožno stretnúť Boha. Ako sa treba vžiť do spôsobu myslenia toho druhého a túžiť po ňom, ak ho chceme spoznať, tak to platí aj o poznaní Boha.“ Vladyka dal za príklad aj presvätú Bohorodičku a jej prípravu na stretnutie s Bohom pri zvestovaní. Na záver povzbudil rehoľníkov, aby vydávali svedectvo o prítomnosti Boha vo svojom živote. Sv. liturgiu spevom sprevádzal Zbor sv. Jozefa z Michaloviec. K obradom sviatku patrilo aj posvätenie hromničných sviečok a myrovanie. Na slávnosti bola prítomná aj generálna matka sestier z Kongregácie služobníc nepoškvrnenej Panny Márie. V poobedňajšom formačnom programe vystúpil s prednáškou o zasvätenom živote o. Polykarp Jacoš OSBM. Spoločná modlitba dala bodku za stretnutím s Bohom i ľuďmi.

Michal Hospodár

Vo farnosti Želiezovce privítali s biskupom Judákom relikviu sv. Cyrila

Želiezovce 6. januára (TK KBS) - Putovanie relikvie svätého Cyrila po území Nitrianskej diecézy vstúpilo do ďalšej etapy. V utorok 5. februára 2013 ju privítali veriaci - spolu s nitrianskym biskupom Mons. Viliamom Judákom - vo farnosti Želiezovce, ktoré sú zároveň aj sídlom dekanátu. Ďalšou najbližšou zastávkou vzácnej relikvie bude mesto Nitra a to počas konania mestských misií. Po skončení Veľkonočnej oktávy poputuje do dekanátu Štúrovo. **Miroslav Lyko**

Rodí sa nová platforma kresťanských cirkví na Slovensku

Bratislava 1. februára (TK KBS) - Predseda KBS Mons. Stanislav Zvolenský sa v utorok 29. januára 2013 stretol s generálnym biskupom ECAV na Slovensku a predsedom Ekumenickej rady cirkví v Slovenskej republike (ERC) Milošom Klátikom.

Podnet na vzájomné stretnutie vyšiel zo strany KBS a predmetom stretnutia bolo podrobnejšie rozdiskutovanie myšlienky prehĺbenia spolupráce cirkví na Slovensku s cieľom ich vzájomného duchovného obohatenia.

Podľa návrhu KBS, ak chceme vzdorovať sekularizácii a hlásať evanjelium, cirkvi si potrebujú byť navzájom oporou. Je viacero oblastí, kde by spoločný postup bol prínosom pre všetkých, preto navrhujú vznik neformálnej platformy, kde by sa na najvyššej úrovni cirkví prediskutovali otázky spoločného záujmu.

Tento návrh KBS bol prerokovaný aj v riadiacom výbore ERC a predseda ERC tlmočil názory jednotlivých cirkví združených v ERC, ktoré sa stotožnili s touto iniciatívou KBS. Nová platforma by nemala nahrádzať už existujúcu ERC, ale mala by ju vhodne dopĺňať. Preto by mala zostať len v neformálnej – neinštitucionalizovanej rovine. Obaja predstavitelia sa dohodli, že v nasledujúcom období dopracujú podklady k vzniku neformálnej platformy.

TK KBS; jk

Nitriansky biskup Viliam Judák sa zúčastnil na stretnutí mládeže On je živý

Nitra 3. februára (TK KBS) - V mestskej športovej hale v Nitre 3. februára 2013 vyvrcholilo víkendové stretnutie organizované komunitou Emanuel s názvom On je živý. Viac ako tisíc - prevažne mladých ľudí - sa zúčastnilo na bohatom duchovnom programe s heslom: Chodte a získavajte učeníkov zo všetkých národov (por. Mt 28, 19). Prítomní mali možnosť zúčastniť sa na svätých omšiach, adoráciách, sviatosti zmierenia, večera milosrdenstva, ale aj na koncertoch a zábavnom programe. Jeden z hlavných organizátorov Andrej Drdul prezradil, že s mladými veriacimi počas víkendu hovorili o misiách, aby sa každý „osobne rozhodol pre svoju osobnú misiu“ vo svojom prostredí.

Trojdnový festival viery ukončila nedelňa svätá omša, ktorej predsedal nitriansky biskup Mons. Viliam Judák. V príhovore po evanjeliu varoval poslucháčov pred aktuálnym nepriateľom kresťanskej viery - novopohanstvom. Povedal: „Je niečo, čo si človek sám ukrájuje z kresťanstva, prispôsobuje svojmu životu. Odmietajú to, čo ho niečo stojí, čo vyžaduje od neho námahu, za-

chovávanie určitých princípov a berie si z náboženstva len to, čo mu je príjemné a vykresľuje si Boha, ktorý sa na neho usmieva, ktorý ho miluje, ale ktorý od neho nič nežiada“. Podčiarkol, že človek si nemôže klásť podmienky, aký má Boh byť. Má ho prijať takého „ako sa nám on ponúka“. Biskup Judák ocenil na prítomných ich zaangažovanosť vo viere: „Vaše spoločenstvo, aj vaša komunita Emanuel, sa snaží vidieť Boha takého aký je. Živého uprostred nás. Vaša spiritualita, ku ktorej sa hlásite a ktorú žijete v každodennom živote, je cestou k tomu, aby ste mali vo svojom živote Boha, ktorý k nám zostúpil ako človek, žil životom vo všetkom nám podobný okrem hriechu“. Nitriansky biskup povzbudil prítomných k neúnavnému apoštolátu: „Každý z nás je apoštolom, ktorý má zjavovať tvár pravého Boha“. A ako vzor im predstrel sv. Cyrila a Metoda.

Stretnutie On je živý sa konalo už 18-krát. Zúčastnil sa na ňom aj mladí zo zahraničia Miroslav Lyko

KBS zverejnila v slovenčine dekrét o odpustkoch k Svetovému dňu chorých

Bratislava 4. februára (TK KBS) - Pri príležitosti Svetového dňa chorých môžu nielen účastníci, ale tiež chorí a tí, ktorí sa o nich starajú, získať úplné odpustky. Rozhodol o tom Benedikt XVI. dekrétom Apoštolskej penitenciárie z 18. januára. Konferencia biskupov Slovenska pri tejto príležitosti prináša na svojej oficiálnej stránke v slovenčine preklad tohto dekrétu. Záujemcovia ho môžu nájsť v časti Dokumenty - Dokumenty vatikánskych úradov - Pápežská rada pre pastoračiu v zdravotníctve. K dispozícii je ::textová verzia :: i verzia dokumentu pre elektronické čítačky (ePub formát /iPad, iPhone). Dekrét preložil Stanislav Gábor z prekladateľského oddelenia KBS.

Spomienka sa začne 7. februára a vyvrcholí 11. februára na sviatok Panny Márie Lurdskej v bavorskom mariánskom pútnickom mieste Altötting. TK KBS, kbs

V Trnave požehnali mladé vína

Trnava 1. februára (TK KBS) - Už po dvanásťkrát mladé vína z novej úrody dostali v Trnave biskupské požehnanie. V priestoroch Arcibiskupského paláca ho udelil vo štvrtok 31. januára 2013 apoštolský administrátor Trnavskej arcidiecézy Mons. Ján Orosch. Vo svojom príhovore ocenil náročnú prácu všetkých, ktorí sa starajú o vinohrady a dorábajú dobré vína. Zaželal im veľa úspechov a spokojných zákazníkov. Jozef Polešenský

Biskup Haľko odovzdal výnos zo Svätomartinskej zbierky

Bratislava 5. februára (TK KBS) - Prístrojové vybavenie škôl pre slabozrakých a nevidomých v Bratislave a v Levoči zakúpia ich zástupcovia z výnosu vlaňajšej Svätomartinskej zbierky. Veriaci Bratislavskej arcidiecézy vyzbierali na sviatok patróna svojej diecézy a katedrály - sv. Martina 84.000 eur. Symbolické šeky na zakúpenie prístrojov dnes prevzali riaditelia škôl od bratislavského pomocného biskupa Mons. Jozefa Haľka, ktorý pri odovzdaní zastupoval Mons. Stanislava Zvolenského, bratislavského arcibiskupa metropolitu. Riaditelia škôl po prevzatí šeku podpísali darovacie zmluvy. Obe inštitúcie dostali polovicu zo zbierky.

„Prežívame Rok viery a precitnutie k viere je v rôznych biblických príbehoch symbolizované aj nadobudnutím zraku. Ježiš, keď uzdravoval tých, ktorí nevideli alebo videli slabo, tak im zároveň dal vieru, teda videli v zmysle materiálnom, ale zároveň vnútorne precitli v zmysle, že videli aj srdcom. Z tejto symboliky vznikla myšlienka, že tento rok urobíme zbierku na tých, ktorí sú takýmto spôsobom postihnutí, takýmto spôsobom trpia, že sú buď slabozrakí alebo nevidia vôbec,“ vysvetlil zámer odovzdať zbierku predstaviteľom škôl pre slabozrakých a nevidomých biskup Haľko, ktorý veriacim poďakoval za finančnú podporu.

Jozef Šimko, riaditeľ Základnej školy internátnej so zrakovým postihnutím v Bratislave, ktorá aktuálne vzdeláva okolo sto detí z celého Slovenska so zrakovým postihnutím a inými pridruženými postihnutiami, povedal, že všetky peniaze pôjdu na starostlivosť o deti. V škole tiež podľa neho zvažujú vybudovať novú počítačovú učebňu a zakúpiť nové osobné auto určené na zásobovanie či odvoz detí. Spolu s ním prišla prevziať šek i predsedkyňa Benefičného združenia slabozrakých detí, ktoré pôsobí pri tejto základnej škole, Veronika Geržová.

„Peniaze, ktoré sme dostali, využijeme hlavne na technické vybavenie pre žiakov, nakúpime napríklad televízne lupy, ktoré zväčšujú písmo pre slabozraké deti, pichtové stroje a podobne,“ povedala riaditeľka Spojenej školy internátnej v Levoči Šarlota Múdra. Za zbierku poďakovala aj keramickým výrobkom z hlíny

znázorňujúcim Levoču, ktorý vytvorili deti pod vedením učiteľiek. Škola, ktorú aktuálne navštevuje okolo 130 žiakov od 3 do 18 rokov, vzdeláva deti, ktoré sú zrakovo postihnuté. Jej súčasťou je aj materská, základná a špeciálna škola, ako aj Centrum špeciálno-pedagogického poradenstva.

V Bratislavskej arcidiecéze sa doteraz konali tri Svätomartinské zbierky. Finančné prostriedky boli použité na prestavbu a prístavbu domu pre Cenacolo v Kráľovej pri Senci, na povodňami zničený most v obci Bukovce na východe Slovenska a pre Detskú fakultnú nemocnicu v Bratislave, ktoré použila na zakúpenie lekárskeho prístroja. **Lukáš Uvačik/ foto /Peter Zimen**

Spomienka na vyvezenie Dcér kresťanskej lásky zo Žiliny

Žilina 2. februára (TK KBS) - V Kapucínskom kostole Obrátenia sv. Pavla – tzv. Siroťári v Žiline sa 31. januára 2013 konalo spomienkové stretnutie na násilné vyvezenie Dcér kresťanskej lásky (vincentiek) zo Žiliny v auguste 1950 na nútené práce v poľnohospodárstve a v textilných továrňach, ktoré pripravila Konfederácia politických väzňov Slovenska – Oblastná organizácia Žilina. Začalo sa svätou omšou, ktorú celebroval saleziánsky kňaz a rodák zo Žiliny don Ján Tocký SDB spolu s riaditeľom Biskupského úradu v Žiline Mons. Michalom Balážom a kapucínskym kňazom P. Leopoldom Nemčekom OFMCap. **Peter Sandtner**

Po spustení katechéz štartuje tím SDM projekt s názvom GO!

Ružomberok 6. februára (TK KBS) - Spustením prvej katechézy štartuje Organizačný tím SDM 2013 aj projekt GO! (z anglického slova - Chod!). Od prvej katechézy až po Svetové dni mládeže a Národné stretnutie mládeže R13 chce inšpirovať mladých, aby sa stali skutočnými svedkami viery. Mladí môžu zapojiť svoju fantáziu, talenty a zmysel pre humor a inšpirovať svoje okolie.

Projekt vyzýva mladých, aby sa rozhodli urobiť niečo konkrétne pre svoje okolie. „Projektom GO! chceme pozvať mladých, aby urobili pre svoje okolie niečo konkrétne. Možností je neobmedzene: môžu vydať svedectvo, zorganizovať súťaž alebo koncert, navštíviť chorých alebo opustených a spojiť to s myšlienkou SDM a R13,“ vysvetľuje Pavol Danko, ktorý je spoluzodpovedný za katechézy pre slovenských pútnikov na SDM a R13. „Go! znamená chod, preto aj my chceme, aby mladí neostali len v ulite svojich „stretiek“, ale aby sa učili byť skutočnými učeníkmi a svedkami viery,“ vysvetľuje Danko. **Komunikačný tím SDM 2013**

Arcibiskup Babjak SJ sa stretol s kňazmi dôchodcami

Prešov 5. februára (TK KBS) - V sobotu 2. februára, na sviatok Stretnutia Pána, sa prešovský arcibiskup a metropolita Ján Babjak SJ stretol s kňazmi dôchodcami, ich manželkami a manželkami zomrelých kňazov. Stretnutie začalo svätou liturgiou v Katedrále sv. Jána Krstiteľa v Prešove, ktorej predsedal vladyka Ján. V homílii sa Božiemu ľudu prihovril kancelár Gréckokatolíckeho arcibiskupského úradu v Prešove otec Peter Lach, ktorý povedal, že v živote človeka je mnoho stretnutí, ale existuje aj Stretnutie s veľkým S, od ktorého závisia všetky ostatné stretnutia. Je to stretnutie s Bohom, ktoré má potom vplyv na celý život človeka. Aj na adresu kňazov dôchodcov a ich manželiek povedal, že zaiste zakúsili takéto stretnutie, ktoré ovplyvnilo celý ich život.

Súčasťou liturgického slávenia bolo aj posvätenie sviec. Po skončení liturgie si 27 účastníkov stretnutia, z toho 14 kňazov, uctilo relikvie sv. Jána Krstiteľa, sv. prvomučeníka Štefana, sv. panny a mučenice Anastázie, sv. Filipa Nériho, sv. Antona Padovského a sv. panny a mučenice Filomény, ktoré boli v prešovskej katedrále uložené k verejnej účte 7. januára 2013.

Po spoločnom obede otec arcibiskup a metropolita kňazov a ich manželky oboznámil s aktuálnym životom Gréckokatolíckej cirkvi, ponúkol im videoprezentáciu práce chránenej dielne v Centre pre formáciu Rómov v Čičave, prezentáciu nových a rozostavaných chrámov Prešovskej archieparchie, porozprával im tiež o Biskupskej synode o novej evanjelizácii, na ktorej sa zúčastnil v októbri minulého roka. Vo svojom prihovore ku kňazom seniorom a ich manželkám vyzdvihol skutočnosť, že si ich hlboko váži a vysoko oceňuje ich obetavú službu Cirkvi a že ho toto stretnutie naplnia skutočnou radosťou. Účastníci stretnutia v modlitbe spomínali aj na chorých emeritných biskupov Mons. Jána Hirku a Mons. Jána Eugena Kočiša. Milé stretnutie bolo zakončené Korunkou Božieho milosrdenstva v Arcibiskupskej kaplnke sv. Jozefa, obetovanou za zomrelých kňazov a ich manželky. **Eubomír Petrik**

Gréckokatolícki bohoslovci v Prešove odštartovali Projekt Viera

Prešov 8. februára (TK KBS) - Bohoslovecká gospelová hudobná skupina Anastasis pripravila 5. februára prvý hudobný večer na tému Viera v rámci začínajúceho Projektu Viera. V Divadle Alexandra Duchnoviča v Prešove, hlavným

host'om bol gréckokatolícky prešovský arcibiskup a metropolita Ján Babjak SJ, ktorý v katechéze o viere v dvoch častiach vysvetlil, čo treba rozumieť pod pojmom viera, ako o ňu Ježiša Krista prosili apoštoli, ako nám viera pomáha a k čomu nás pozyva. Ďalším host'om bol spevák skupiny Komajota Martin Husovský, ktorý ponúkol osobné svedectvo o viere v bežnom živote. Nasledovala zaujímavá diskusia o otázkach viery.

Projekt Viera pozostáva predovšetkým z hudobných večerov na tému spojenú s vierou. Katechézu, ktorá je hlavnou myšlienkou večera, bude vždy správať gospelová hudba. Katechézu bude mať vždy nejaký kňaz, ktorý danú tému „rozmení na drobné“ a priblíži ju tak, aby bola zrozumiteľná pre súčasného, obzvlášť mladého človeka. **Eubomír Petrik**

Saleziáni na Slovensku oslávili sviatok svojho zakladateľa, vychovávateľa mladých

Bratislava 1. februára (TK KBS) - Saleziáni na Slovensku oslávili 31. januára sviatok svojho zakladateľa, sv. Jána Bosca, kňaza a vychovávateľa mladých. V tento deň boli slávené slávnostné sväté omše v saleziánskych strediskách, domoch a farnostiach, kde sa stretla početná saleziánska rodina. Mnohí mladí sa zapojili do prípravy prostredníctvom Deviatnika k donovi Boscovi (krátke zamyslenia, čítanie zo Sv. Písma, ústredná myšlienka, predsvätie, modlitba). Touto formou sa mohli počas deviatich večerov lepšie spoznať s donom Boscom, jeho životom, charizmou, ale aj výchovou, ktorá naďalej oslovuje mladých po celom svete. Poslednú nedeľu pred sviatkom sa v mnohých mestách organizovali obľúbené „akadémie“, kultúrno-zábavné podujatia pripravované viacerými zložkami saleziánskej rodiny pri príležitosti blížiaceho sa sviatku, na ktoré bola pozvaná aj širšia verejnosť.

K sviatku zakladateľa sa saleziáni rozhodli spustiť redizajnovanú stránku www.saleziani.sk, ktorá ponúka návštevníkom prehľadnejšie spracovanie informácií o saleziánoch, ich zakladateľovi, poslaní a pôsobení cez mnohé aktivity provincie a jej „blízkych“ organizácií: DOMKA – združenie saleziánskej mládeže, SAVIO – združenie na pomoc deťom a mladým ľuďom v menej rozvinutých krajinách a Vydavateľstvo Don Bosco.

Saleziánska rodina na Slovensku žije prípravou na 200-sté výročie narodenia dona Bosca, ako aj blížiacou sa významnou udalosťou - príchodom relikvií tohto svätca na Slovensko v apríli 2013. Na Slovensku pôsobí rehoľa saleziánov od roku 1924.

Peter Novák

Katolícka charita otvorila v Ugande centrum pre deti s HIV a AIDS

Bratislava 4. februára (TK KBS) - Prvých dvanásť ugandských dievčat, ktoré kvôli chorobe AIDS prišli o jedného alebo oboch rodičov, našlo nové útočisko v Centre Nepoškvrneného Srdca Panny Márie, ktoré v dedinke Unna na severe Ugandy otvorila Slovenská katolícka charita (SKCH). „Ďakujem vám, že ste sem neprišli robiť biznis, ale deliť sa s nami o Božiu lásku, starať sa o naše deti a našu lepšiu budúcnosť. Ďakujem dobrým ľuďom na Slovensku, ktorí pomáhajú chudobným obyvateľom našej krajiny,“ povedal pri otvorení centra biskup diecézy Arua Sabino Ocan Odoki.

Centrum v súčasnosti poskytuje útočisko len dievčatám. „Našou snahou je preto vďaka zbierke Pôstna krabička pre Afriku, ktorú SKCH spustí vo viac ako 600 farnostiach na celom Slovensku 13. februára, dobudovať v čo najkratšom čase dom pre chlapcov a spoločnú jedáleň,“ uviedol generálny sekretár SKCH Radovan Gumulák. Kampaňou Pôstna krabička pre Afriku chce SKCH okrem priamej pomoci miestnym deťom s HIV a AIDS, upozorniť aj na zložitý život chudobných ľudí v Ugande. Tento rok je kampaň zameraná najmä na problémy so vzdelávaním, ktoré sa Charita snaží riešiť. Centrum sa preto stalo partnerom dlhoročného projektu SKCH Adopcia na diaľku®, takže ľudia zo Slovenska budú môcť miestne deti podporovať aj dlhodobo. Vďaka pravidelnému mesačnému príspevku dostanú šancu študovať a meniť svoje zložité osudy. Do projektu je v súčasnosti zapojených prvých 60 detí, pre ktoré SKCH hľadá darcov. Charita deťom vo svojom centre poskytuje zdravotnú starostlivosť, stravu, ale aj každodenný program.

Lukáš Melicher

Centrum pomoci pre rodinu zorganizovalo prednášku pre rodičov

Trnava 7. februára (TK KBS) - Centrum pomoci pre rodinu v Trnave v utorok 5. februára 2013 zorganizovalo v poradí už druhú prednášku pre osamelých rodičov tentokrát pod názvom Ako komunikovať s ľuďmi, ktorí nás zraňujú. Prednášajúci psychológ Mário Schwarz poslucháčom zdôraznil, že ak nás niekto zraní, dôležitejšie než sa snažiť zmeniť jeho, je skôr položiť si otázku, ako na to zranenie budeme voči nemu reagovať my. Upozornil, že aj keď je to emocionálne veľmi ťažké, je podstatné práve to, aby sme sa voči nemu správali pozitívne bez

ohľadu na to, ako on. Ďalším dôležitým prvkom pri zvládaní zranenia je, že človek prijme fakt, že bol zranený. Poslucháči si vypočuli aj to, že prijať fakt zranenia vôbec neznamená súhlasiť s ním, ako si to bohužiaľ veľa ľudí nesprávne interpretuje. Podotkol, že veľa zranených ľudí často robí zo seba „chudáčika“, lebo tým chcú toho druhého prinútiť, aby ich ľutoval a ospravedlnil sa im. A problémom potom je, že ten druhý sa neospravedlní a človek je následne ešte viac sklamaný a zranený. A týmto nereálnym očakávaním sa tak človek zraňuje aj sám. Emocionálne je náročné reagovať pozitívne aj na človeka, ktorí nám ubližuje, ale je to možné, čo prednášajúci ilustroval na konkrétnych prípadoch z praxe. Ba dokonca, ak nereagujeme na neho negatívne ale pozitívne, emocionálne nás to osloboduje. Aj preto je možné tvrdiť, že zraniť nás môže len ten, komu to dovoľíme. **Mário Schwarz**

Vo vydavateľstve Dobrá kniha vyšiel tretí zväzok knihy s názvom Ježiš Nazaretský

Bratislava 5. februára (TK KBS) - Vo vydavateľstve Dobrá kniha vyšiel v týchto dňoch tretí zväzok knihy Ježiš Nazaretský, s podtitulom: Prolog, Ježišovo detstvo. Dielo Josepha Ratzingera – Benedikta XVI., Ježiš Nazaretský III., predstavuje prolog k predošlým dielam Ježiš Nazaretský I a II. Zaoberá sa v ňom udalosťami, ktoré predchádzali verejnému účinkovaniu Ježiša Krista. Jednotlivé kapitoly sú venované otázke Ježišovho pôvodu, narodeniu jeho predchodcu Jána Krstiteľa, Ježišovmu narodeniu v Betleheme, príchodu mudrcov od východu, úteku Jozefa s Máriou a Ježišom do Egypta. Epilógom knihy je text o dvanásťročnom Ježišovi v Jeruzalemskom chráme.

František Sočufka SJ

Spolok sv. Vojtecha ponúka nové vydanie „Križová cesta nášho Pána Ježiša Krista“

Bratislava 5. februára (TK KBS) - Spolok sv. Vojtecha ponúka nové vydanie publikácie „Križová cesta nášho Pána Ježiša Krista“ od Petra Lenčesa. „Križová cesta napomáha čitateľovi hľadiť na seba, na svoje činy, slová a myšlienky pohľadom Ježiša Krista, ktorý je čistá pravda. Kto by mohol byť lepším príkladom nesenia našich každodenných križov než Ježiš Kristus? **Jana Matulová**